

Vol.3

GI THAILAND

สินค้าหนึ่งจังหวัด หนึ่งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
ONE PROVINCE ONE GEOGRAPHICAL INDICATION

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

GI THAILAND

หนังสือ “สินค้าหนึ่งจังหวัด หนึ่งสิ่งป้งชี้ทางภูมิศาสตร์” เล่ม 3

ISBN 978-974-9915-90-5

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2554

จำนวน 1,000 เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ 2 มีนาคม 2556

จำนวน 500 เล่ม

จัดทำโดย กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
44/100 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2547 4621-2 สายด่วน 1368
www.ipthailand.go.th

*สงวนลิขสิทธิ์ ตามพรบ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

กรมทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2554

จัดทำต้นฉบับ แปล ออกแบบ ถ่ายภาพ จัดพิมพ์

บริษัท สไตล์ครีเอทีฟเฮ้าส์ จำกัด

32/152 ซอยรามอินทรา 65 แขวงจระเข้บัว เขตลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230

โทรศัพท์ 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057 E-mail : stylecreative@gmail.com

One Province One Geographical Indication Vol. 3

ISBN 978-974-9915-90-5

First Edition July 2011

Amount 1,000 volumes

Second Edition March 2013

Amount 500 volumes

Published By Department of Intellectual Property Ministry of Commerce of Thailand
44/100 Nonthaburi 1 Rd., Tambon Bang Krasor, Amphur Muang, Nonthaburi 11000
Tel. (662) 547 4621-2
Hotline 1368 www.ipthailand.go.th

****Copyrights** 2011 by Department of Intellectual Property

Printed By Style Creative House Co., Ltd.

32/152 Ramintra 65 Rd., Jorakhehua, Ladprao, Bangkok 10230

Tel. 0 2945 8051-6, Fax: 0 2945 8057, E-mail : stylecreative@gmail.com

สับปะรดภูแลเชียงราย จังหวัดเชียงราย
Chiang Rai Phulae Pineapple, Chiang Rai

ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
Kaowong Kalasin Sticky Rice, Kalasin

ร่มบ่อสร้าง จังหวัดเชียงใหม่
Bor Sang Umbrella, Chiang Mai

เครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี
Ban Chiang Pottery, Udon Thani

ศิลาดลเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
Chiang Mai Celadon, Chiang Mai

สับปะรดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต
Phuket Pineapple, Phuket

เครื่องจักสานพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
Phanat Nikhom Basketry, Chon Buri

ชมพูเพชร จังหวัดเพชรบุรี
Phet Rose Apple, Phetchaburi

ผ้าไหมมัดหมี่ชนบท จังหวัดขอนแก่น
Chonnabot Mudmee Thai silk, Khon Kaen

คำนำ

GI แบรินด์ชุมชนที่นับวันยิ่งเพิ่มค่า

นับจากปี 2547 ที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาให้บริการรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical indication : GI) มีผู้เห็นความสำคัญของสินค้าชุมชนที่มีเอกลักษณ์และมีความเชื่อมโยงกับแหล่งภูมิศาสตร์ มาขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์กับกรมทรัพย์สินทางปัญญา แล้ว 79 สินค้า และได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว 35 สินค้า เป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย 29 สินค้า และเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต่างประเทศ 6 สินค้า แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือ GI ที่กำลังทวีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ

ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI เปรียบเสมือนเป็นแบรด์ชุมชน ที่จะต้องส่งเสริมให้แบรด์ชุมชนนี้ มีความแข็งแกร่งและพร้อมที่จะก้าวสู่ตลาดโลกอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นลำดับแรก กรมทรัพย์สินทางปัญญา จึงสนับสนุนอย่างเต็มที่ให้สินค้าชุมชนคุณภาพดี ที่เข้าข่ายเป็นสินค้า GI ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และสร้างความแข็งแกร่งให้กับชุมชน เพราะการขึ้นทะเบียนยังเป็นพันธะสัญญาที่ผู้ประกอบการทุกรายจะต้องรักษามาตรฐานของสินค้าชุมชนนั้นๆ ไว้อย่างแข็งขัน ต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคว่าจะได้รับสินค้าที่มีมาตรฐานเดียวกันไม่ว่าจะซื้อจากผู้ค้ารายใด ขอเพียงมีตราสัญลักษณ์ GI ผู้บริโภคก็จะซื้อได้อย่างสบายใจ

นี่คือมูลเหตุที่กรมทรัพย์สินทางปัญญา ผลิตหนังสือ “สินค้าหนึ่งจังหวัด หนึ่งสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์” เล่ม 3 ขึ้น ซึ่งรวบรวมสินค้า GI ที่น่าสนใจถึง 9 สินค้า พร้อมเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้ผู้อ่านได้รับทั้งสาระประโยชน์และข้อมูลเชิงท่องเที่ยวในการเข้าไปสัมผัสสินค้า GI ด้วยตนเอง

เพราะ GI คือแบรด์ชุมชนที่นับวันยิ่งเพิ่มค่า

นางปจจิมา ธานสันติ
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
Mrs. Pajchima Tanasanti
Director-General
Department of
Intellectual Property

Preface

GI, an increasingly valuable community brand.

The Department of Intellectual Property started its geographical indication registration in 2004. Since then, 79 items of community goods which special characteristic and reputation from all over the world have been filed for registration of GIs by those recognizing the GI importance, 35 of which have been registered; 29 of which are Thai GI products, 6 of which are foreign GI products. The figures clearly indicate the growing GI importance.

GI is a strong community brand, ready to compete successfully in the world market, particularly in ASEAN markets in the initial phase. The Department of Intellectual Property is in full support of registration of potential GI Product with good quality as it can add more value to the product, as well as more strength to the community. Because such registration constitutes commitment on the part of each operator to actively maintain the standards of their community products on a continuous and sustainable basis, which will in turn build confidence among consumers who can be assured of consistent standards no matter who they buy from. They can just look for a GI symbol and confidently buy the products.

The Department of Intellectual Property is therefore proud to present this third volume of the “**One Province, One GI**” booklet which features nine interesting GI products, associated well with local tourist attractions. Readers can enjoy benefits in terms of knowledge and tourist information while having first-hand experience with GI products.

GI - community products with ever-increasing value.

สารบัญ Contents

>> 08

ประโยชน์ของ
การขึ้นทะเบียน
สิ่งป่งชี้ทางภูมิศาสตร์
Benefits of
GI registration

>> 10

สับปะรดภูแลเชียงราย
จังหวัดเชียงราย
Chiang Rai
Phulae Pineapple,
Chiang Rai

>> 20

ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์
จังหวัดกาฬสินธุ์
Kaowong Kalasin
Sticky Rice, Kalasin

>> 30

ร่มบ่อสร้าง
จังหวัดเชียงใหม่
Bor Sang Umbrella,
Chiang Mai

>> 40

เครื่องปั้นดินเผา
บ้านเชียง
จังหวัดอุดรธานี
Ban Chiang Pottery,
Udon Thani

>> 50

ศิลาดลเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่
Chiang Mai Celadon,
Chiang Mai

>> 60

สับปะรดภูเก็ต
จังหวัดภูเก็ต
Phuket Pineapple,
Phuket

>> 70

เครื่องจักสานพนัสนิคม
จังหวัดชลบุรี
Phanat Nikhom
Basketry, Chon Buri

>> 80

ชมพูเพชร
จังหวัดเพชรบุรี
Phet Rose Apple,
Phetchaburi

>> 90

ผ้าไหมมัดหมี่ชนบท
จังหวัดขอนแก่น
Chonnabot
Mudmee Thai silk,
Khon Kaen

ประโยชน์ของการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

1. โดยที่ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เปรียบเสมือนแบรนด์ของชุมชนที่ผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจนมีชื่อเสียงอยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ผลิตที่อยู่ในแหล่งภูมิศาสตร์จะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 ให้สามารถผลิตสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ตามข้อกำหนดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ โดยใช้ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์นั้นได้ โดยผู้ผลิตที่อยู่ในพื้นที่อื่นไม่สามารถผลิตสินค้าโดยใช้ชื่อ GI เดียวกันหรือซ้ำกันได้

2. ช่วยการดูแลรักษามาตรฐานของสินค้า โดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มีลักษณะเหมือนเป็นการรับรองคุณภาพสินค้าและแหล่งที่มาของสินค้า เนื่องจากผู้ขอขึ้นทะเบียนต้องแสดงให้เห็นถึงกระบวนการผลิต และวิธีการควบคุมคุณภาพ โดยเฉพาะกระบวนการที่ส่งผลถึงคุณภาพเฉพาะของสินค้าจากแหล่งนั้น กลุ่มผู้ผลิตจึงต้องมีส่วนอย่างมากในการช่วยกันรักษาคุณภาพ หรือชื่อเสียงนั้นๆ ไว้ มิฉะนั้น อาจถูกระงับการใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้

3. ช่วยกระจายรายได้สู่ชนบทและส่งเสริมอุตสาหกรรมท้องถิ่น โดยสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ส่วนมากจะเป็นสินค้าเกี่ยวกับการเกษตร เพราะปัจจัยในแง่สภาพดินฟ้าอากาศ หรือสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์จะส่งผลอย่างมากต่อคุณภาพของสินค้า ซึ่งนำไปสู่ชื่อเสียงของสินค้านั้นๆ การคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จึงเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นโดยตรง เป็นการนำชื่อเสียงที่มีการสั่งสมกันมา มาใช้ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ เป็นเครื่องมือทางการตลาดให้กับสินค้าท้องถิ่นหรือเป็นแบรนด์ของสินค้าชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า และความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

4. ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นประโยชน์ในทางอ้อมของการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คือการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มชนในท้องถิ่น ที่ต้องร่วมมือกันรักษาชื่อเสียง และคุณภาพของสินค้า สร้างความรู้สึกผูกพันและความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดในการช่วยกันรักษามรดกตกทอดทางภูมิปัญญาของท้องถิ่น รวมทั้งขนบธรรมเนียม และศิลปะพื้นบ้านของท้องถิ่นด้วย

Benefits of GI registration

1. Community Brand protection: The name of the Geographical Indications indicates a famous community brand which produced the product with specific quality and reputation. The local producers in the geographical area are protected under the Geographical Indications Protection Act, B.E. 2546 (2003) and are authorized to produce GI goods, subject to the requirements of the registration and to use the GI name; whereas manufacturers in other geographical origins cannot manufacture products using the same or duplicate the GI name.

2. Product standardization: The applicant is required to show the production process and the quality control method, particularly the procedure which affects the specific quality of the product from such source. Therefore, the producers have to contribute actively to the maintenance of the quality and reputation; otherwise, the use of Geographical Indications may be revoked.

3. Income distribution to local areas and promotion of local industry Most GI goods are agricultural products since the weather and geographical conditions have significant impact on the quality of the products, which brings about their reputation. Protection with Geographical Indication therefore directly stimulates the local economy. The reputation accumulated over a long period can effectively be utilized economically as marketing tool for agricultural products and community brand which adds value and increases competitiveness both at the domestic and international levels.

4. Strengthening communities and preserving local knowledge Indirect benefit of Geographical Indications registration includes unification of members of local communities who need to join in the efforts to protect reputation and quality of the product. It also helps strengthen their commitment to and creates pride in their hometown, as well as preserves traditional knowledge, local heritage, culture, and arts.

สับปะรดภูแลเชียงราย Chiang Rai Phulae Pineapple

ผลผลิตจากสายพันธุ์ใต้ ณ ดินแดนเหนือสุดในสยาม

A crop from a southern variety,
grown in the northernmost part of Thailand

สับปะรดภูแลเชียงราย เป็นหนึ่งในสับปะรดที่ขึ้นชื่อของจังหวัดเชียงราย ซึ่งปลูกในตำบลนางแล ตำบลท่าสุด และตำบลบ้านคู่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผลมีขนาดเล็ก น้ำหนักตั้งแต่ 150 - 1,000 กรัม จุกใหญ่ มีลักษณะชี้ตรงยาวเฉลี่ย 1 - 1.5 เท่า ของความยาวผล

Chiang Rai Phulae Pineapple is among the most famous pineapple in Chiang Rai, cultivated in Tambon Nang Lae, Tambon Ta Sud and Tambon Ban Du of Amphoe Mueang (district) Chiang Rai. The fruit is small,

เปลือกค่อนข้างหนา เหมาะสำหรับการขนส่งระยะไกล
เมื่อสุกเปลือกจะมีสีเหลืองหรือเหลืองปนเขียว เนื้อสีเหลือง
กรอบ กลิ่นหอม สามารถรับประทานได้ทั้งผล
weighing 150-1,000 grams. The crown is big
and upright, usually 1-1.5 times the length of
the fruit. The skin is rather thick, allowing long
distance transportation. When the fruit is ripe,
the skin will turn yellow or greenish yellow.
The whole fruit is edible.

ต้นกำเนิดของสับปะรดภูแลเขียงราย ย้อนหลังกลับไปเมื่อปี พ.ศ. 2520 มีการนำหน่อพันธุ์สับปะรดภูเก็ต ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มสายพันธุ์ควีนจากจังหวัดภูเก็ต มาปลูกครั้งแรกที่ตำบลนางแล ซึ่งเป็นแหล่งภูมิศาสตร์ของสับปะรดนางแล ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของผู้บริโภคอยู่เดิม แต่ด้วยปัจจัยทางธรรมชาติและปัจจัยจากมนุษย์ทำให้สับปะรดที่ปลูกในตำบลนางแลมีลักษณะที่

The history of Chiang Rai Phulae Pineapple dates back to 1977 when suckers of Phuket Pineapple, which belongs to the Queen group, were planted in Tambon Nang Lae, an area already famous among consumers for Nang Lae pineapple. Because of natural as well as human factors, pineapples grown in Nang Lae are different from those grown in the original place, Phuket. They are small and round, with

แตกต่างจากสับปะรดที่ปลูกในภูเก็ต คือ ผลมีขนาดเล็ก รูปร่างทรงกลม จุกใหญ่ ตั้งตรง รับประทานได้ทั้งเนื้อ และแกน ที่มาของชื่อ สับปะรดภูเก็ต คือการนำเอาชื่อ “ภูเก็ต” ซึ่งเป็นแหล่งปลูกเดิมมาผสมกับแหล่งปลูกใหม่ คือ “นางแล” จึงกลายเป็นชื่อ “ภูเก็ต” ในที่สุด

an upright big crown. Both the flesh and the core can be eaten. The name “PhuLae” was obtained by combining the word “Phuket,” the origin of the fruit, with “Nang Lae,” the new cultivating location.

สับปะรดภูแลเขียงรายสามารถปลูกได้ทั้งปี
พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่มีความลาดเอียง ลักษณะของดิน
สามารถระบายน้ำได้สะดวก พื้นที่มีความสูงกว่าระดับ
น้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ 400 เมตร ทำให้อากาศเย็นสบาย
อุณหภูมิเฉลี่ย 24 องศาเซลเซียส ซึ่งเหมาะต่อการปลูก
สับปะรดเป็นอย่างดี การเก็บเกี่ยวจะกระทำเมื่อสับปะรด
ออกดอกประมาณ 120 – 150 วัน

Chiang Rai Phulae Pineapples can be
cultivated year round. Most of the cultivation is
in sloping areas with soil providing good water
drainage. The area is approximately 400 meters
above mean sea level on the average, making
the climate nice and cool. The average
temperature is 24 degrees Celsius, which is
ideal for pineapple cultivation. The harvest
is performed 120-150 days after flowering.

นอกจากนี้กลุ่มเกษตรกรบ้านป่าซางวิวัฒน์ ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์จากทั้ง น้ำ เนื้อ และใบสับปะรด ไปเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปอื่นๆ อีกมากมาย กลายเป็นสินค้าชุมชนที่ได้รับความนิยมตามไปด้วย

In addition, the Farmer Group of Ban Pa Sang Wiwat has been successful in processing pineapple flesh, juice and leaves into a variety of products which have become popular community goods.

สับประรดภูแลเชียงรายได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เมื่อปี 2549 จากการผลักดันของ
องค์การบริหารส่วนตำบลนางแลและคณะกรรมการ
เครือข่ายผู้ปลูกสับประรดภูแลจังหวัดเชียงราย เพื่อรักษาไว้

Chiang Rai Phulae Pineapple was
registered as a GI product in 2006, thanks
to the support by the Nang Lae Tambon
Administration and the Phulae Pineapple

ซึ่งผลผลิตที่มีเอกลักษณ์อันทรงคุณค่าที่ผสมผสานระหว่างแหล่งปลูกธรรมชาติที่ลงตัวบวกกับทักษะความชำนาญและภูมิปัญญาในการผลิตของคนในพื้นที่จนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง... “สับปะรดภูแลเชียงราย” คือ ความภาคภูมิใจของเกษตรกรไทยโดยแท้

Planters Network Committee of Chiang Rai. The registration was meant to preserve this valuable and unique produce resulting from the specificity of the cultivation area and the human knowledge and skills. The widely accepted Chiang Rai Phulae Pineapple is a true pride of Thai farmers.

จังหวัดเชียงราย Chiang Rai

เหนือสุดในสยาม ชายแดนสามแผ่นดิน
ถิ่นวัฒนธรรมล้านนา ล้าค่าพระธาตุดอยตุง

Thailand's northernmost province; bordering
two countries; home of Lanna culture; location
of Phra That Doi Tung (stupa)

นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางสู่จังหวัด
เชียงรายได้ทั้งทางบกตามทางหลวงหมายเลข
1 แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 32
ที่อำเภอวังน้อย ตรงเข้าสู่จังหวัดลำปาง
จังหวัดพะเยา จนเข้าสู่จังหวัดเชียงราย
รวมระยะทางประมาณ 830 กิโลเมตร
ทางเครื่องบินผ่านสนามบินนานาชาติ
เชียงราย และทางน้ำโดยล่องมาตามลำน้ำโขง

Visitors can travel to Chiang Rai
by land by taking Highway 1 and turn
left at Amphoe Wangnoi (district),
then go straight to Lampang, Phayao
and Chiang Rai, covering a distance of
about 830 kilometers, by air to Chiang
Rai International Airport and by water
on the Mekong River.

นอกเหนือจากพระตำหนักดอยตุง และวัดร่องขุน ของอาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ที่โด่งดังของเชียงราย แล้ว ยังมีสถานที่สำคัญที่อยู่ในตำบลนางแลได้แก่ บ้าน **ดร.ถวัลย์ ดัชนี** พิพิธภัณฑ์ส่วนตัวที่เปิดให้เข้าชม ตลอดปี ประกอบด้วยบ้าน 36 หลังที่โดดเด่นด้วย สถาปัตยกรรมที่หลากหลายและของสะสมล้ำค่า มากมาย บ้านป่าซางวิวัฒน์ ชมกระบวนการผลิต กระดาษและของชำร่วยจากใบสับปะรดในระบบธุรกิจ ชุมชน ฝายดอยรวีว ที่หมู่ 7 มีรอยเท้าวัวติดอยู่บน ก้อนหินใหญ่ที่ชาวบ้านนับถือมาก และสร้างศาลขึ้น เรียกว่า **เจ้าแม่นางแล น้ำตกนางแล** มีน้ำใสไหลเย็น และกลุ่มตัดเย็บผ้าและหัตถกรรม ที่บ้านเด่น หมู่ 5 มีสินค้าหัตถกรรมชาวบ้านให้เลือกซื้อหาในราคาถูก

Apart from Doi Tung Palace and Wat Rong Khun (buddhist temple) built by Chalermchai Kositpipat, the two famous tourist spots, Chiang Rai has many other attractions. Those located in Tambon Nang Lae include **Dr.Thawan Duchanee's house**, a museum open to public all year round consisting of 36 houses with diverse designs and housing a collection of valuable art objects; **Pa Sang Wiwat village** where there is demonstration of the community business processes of production of paper and gifts from pineapple leaves; **Pha Lat Roi Wua**, at Mu 7, where there is a footprint of a cow on a big stone highly revered by villagers and where **Chao Mae Nang Lae Shrine** is situated; **Nang Lae waterfall**, where cool and clear water can be enjoyed; and the **Dressmaking and Handicraft Group at Ban Den (Mu 5)**, where handicraft made by villagers are offered for sale at low prices.

ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์ Kaowong Kalasin Sticky Rice

มรดกภูมิปัญญาชาวผู้ไท

Phu Tai's inherited local wisdom

ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์ (Kaowong Kalasin Sticky Rice) หมายถึง ข้าวพันธุ์กอเดียว (ข้าวพันธุ์พื้นเมือง) และ ข้าวพันธุ์ กข 6 เป็นข้าวเหนียวที่ไวต่อช่วงแสง ปลูกได้เฉพาะนาปี ในเขตพื้นที่อำเภอเขาวง อำเภอกุฉินารายณ์ (เฉพาะตำบลนาโก

Kaowong Kalasin Sticky Rice refers to Gaw Diaw (a local rice variety) and RD6 sticky rice, which is photosensitive and planted only in the paddy season in the area of Amphoe Kaowong, Amphoe

และตำบลหนองห้าง) และกิ่งอำเภอนาคู (เฉพาะตำบลนาคู และตำบลบ่อแก้ว) จังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อนึ่งสุกจะหอมและนุ่ม ไม่แฉะติดมือ ข้าวที่นึ่งแล้วเมื่อเก็บไว้ในภาชนะปิดหลายชั่วโมง ข้าวเย็นก็ยังคงความอ่อนนุ่มไว้ได้

Kuchinarai (only in Tambon Na Kho and Tambon Nong Hang) and King Amphoe Na Khu (only in Tambon Na Khu and Tambon Bor Kaew) of Kalasin. The rice is fragrant and soft when cooked. It is not mashed and does not stick to the hands. When kept in a closed container, steamed rice will retain its softness for hours even after it has cooled down.

ชาวกาฬสินธุ์ ปลูกข้าวหลากหลายชนิดพันธุ์แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวเหนียว เพื่อการบริโภคที่เหลือจึงขาย พื้นที่ตอนบนของจังหวัดตามบริเวณ เทือกเขาภูพาน สภาพพื้นที่เป็นที่ดอนและที่ราบบริเวณหุบเขา ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวผู้ไทที่ยังรักษาวิถีชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ อย่างชัดเจน และมีภาษาพูดเป็นของตนเอง ชนกลุ่มนี้มีความละเอียดประณีต พิถีพิถันในงานฝีมือประเภทจักสานและงานทางด้านกลสิกรรม คือ การปลูกข้าว จึงทำให้ข้าวจากแหล่งนี้มีชื่อเสียงดีในด้าน คุณภาพ

The people of Kalasin grow many rice varieties, depending on the suitability of the area. Most grow sticky rice for consumption and sell the excess amount. The northern part of the changwat along the Phuphan mountain range consists of highlands and valley plains. The majority of the population is ethnic Phu Tai people, who still conserve their way of life, culture, traditions and customs, having their own spoken language. This ethnic group have intricate skills in weaving basketry and cultivating rice, resulting in the good and renowned quality of rice produced in this area.

ข้าวเหนียวแขวง เริ่มเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในตลาดข้าวสารจังหวัดกาฬสินธุ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2507 เมื่อกลุ่มผู้ประกอบการโรงสีข้าวขนาดเล็กในเขตตำบลหุบกะเทียม อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ได้ออกตระเวนหาซื้อข้าวเปลือกตามอำเภอต่างๆ ในจังหวัด มาสีเป็นข้าวสารส่งขายตามตลาดในจังหวัดกาฬสินธุ์และต่างจังหวัด ปรากฏว่าข้าวเหนียวจากอำเภอแขวง เป็นข้าวคุณภาพดี ได้ต้นข้าวมาก หุงสุกแล้วอ่อนนุ่มมาก มีความหอม จึงเป็นที่นิยมของตลาด ผู้บริโภคกล่าวขานถึงและสอบถามแหล่งที่มาจึงเป็นที่มาของ ข้าวเหนียวแขวง

Kaowong Sticky Rice started to make its name in the Kalasin rice market in 1904 when a group of small scale rice mill operators in Tambon Lub, Amphoe Mueang, Kalasin, set out to buy rough rice from various amphoes in the changwat. The rice was milled and sold to the markets in Kalasin and other changwats. It turned out that sticky rice from Amphoe Kaowong was good quality rice with good yield. When cooked, it was very soft and fragrant. It became popular in the market and among consumers who inquired about its origin. The name Kaowong Sticky Rice was

พื้นที่ปลูกข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์ เป็นพื้นที่ราบระหว่างหุบเขา มีภูเขาล้อมรอบทุกทิศทางเป็นวงกลมจึงเป็นที่มาของชื่อตามที่ตั้งว่า เขาวง พื้นที่เป็นแอ่งกระทะ มีเทือกเขาภูพานกั้นระหว่างอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์กับอำเภอดงหลวง จังหวัดมุกดาหาร แม่น้ำลำคลองในบริเวณนี้มีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาภูพาน ภูมิประเทศแถบนี้เคยเป็นแหล่งอาหารและถิ่นที่อยู่

then established. Kaowong Kalasin Sticky Rice cultivation area is located on flatlands surrounded by mountains. The rice received its name, Kaowong (mountain circle), from this particular topography. The area is situated in a basin where the Phuphan mountain range separates Amphoe Kaowong of Kalasin and Amphoe Dong Luang of Mukdahan. Waterways in this area have their sources in the Phuphan

อาศัยของไดโนเสาร์ชนิดกินพืชที่ชื่อ ภูเวียงโกซอรัส สิรินธรรเน และชนิดกินสัตว์ที่ชื่อ สยามโมไทรันนัส อีสานเอนซิส ตามหลักฐาน ที่ขุดค้นพบ ดินในบริเวณนี้มีธาตุแคลเซียมและธาตุซิลิกอนสูง ผสมกับภาวะภูมิอากาศที่เย็นแห้งแล้งน้ำน้อย เป็นผลให้ ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์เก็บเกี่ยวก่อนข้าวอื่น มีความนุ่ม และหอมมาก

mountain range. According to uncovered evidence, the area was a source of food and habitat for a herbivorous dinosaur called the Phuwiangosaurus sirindhornae and a carnivorous dinosaur called the Siamotyrannus isanensis. The soil is abundant with calcium and silicon while the climate is cool and arid. These conditions contribute to the practice of harvesting Kaowong Kalasin Sticky Rice before rice of other sources, and make it soft and very fragrant.

จากอู่ข้าวอู่น้ำของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในอดีต ปัจจุบันคืออู่ข้าวอู่น้ำของชาวผู้ไท คนพื้นที่ยังรักษาภูมิปัญญาในการปลูกข้าวเหนียว เชาวน์ที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น เช่นการตากรวงข้าวที่เพ่ง เกี่ยวเสร็จไว้บนตอซังข้าวเพื่อลดความชื้นของเมล็ดข้าว ก็เป็นหนึ่งในภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ทำให้ได้เมล็ดข้าวเหนียว ที่มีลักษณะพิเศษคือ นุ่ม ขาว หวานติดปากแต่ไม่ติดมือ

This area which once served as a source of supplies of the Communist Party of Thailand is now the main source of supplies of ethnic Phu Tai People who still conserve their local knowledge in cultivating Khao Wong Sticky Rice which is different from rice from the other sources. An example is how they dry rice ears on straws in order to reduce moisture, a technique leading to the specific characteristics of their rice - softness, whiteness, and sweetness in the mouth and not sticking to the hands.

“โครงการสานสายใยรัก อักแพง-แบ่งปัน 1 ไร่ ไม่ยาก ไม่จน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง คือสิ่งที่เราอดมาพยายามรณรงค์ให้คนกาฬสินธุ์รักถิ่นฐานและภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้คุณค่าทางภูมิศาสตร์และคุณค่าของเมล็ดข้าว และกตัญญูต่อข้าวทุกเมล็ด การส่งเสริมให้ปลูกข้าวเหนียวเขาวงก้นทุกบ้านก็จะทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเดียวกันและยังพัฒนาไปสู่การค้าได้ด้วย”

พระอาจารย์มหาสุภาพพุทธวิริโย
เจ้าอาวาสนักพัฒนาแห่งวัดป่าคำ

“Sharing land for cultivation to prevent poverty according to the sufficiency economy principles is what I have been advocating so that Kalasin people love their hometown and local wisdom, appreciating and paying gratitude for every grain of rice. Encouraging every household to cultivate Kaowong Sticky Rice will help standardize the produce and can bring about good business.”

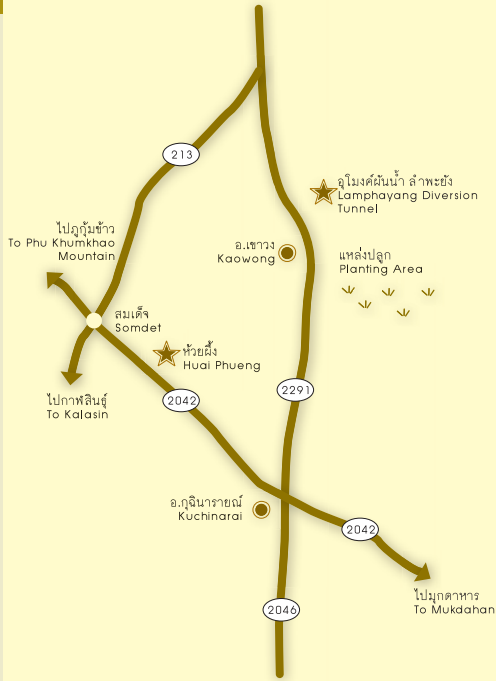
Phra Archarn Maha Supharp Buddha Viriyo
Development practitioner and Abbot
of Wat Pa Na Kham

จังหวัดกาฬสินธุ์ Kalasin

เมืองฟ้าแดดสงยาง โปงลางเลิศล้ำ วัฒนธรรมผู้ไท
ผ้าไหมแพรวา ผาเสวยภูพาน มหาธารลำปาว
ไดโนเสาร์สัตว์โลกล้านปี

Mueang Fa Daed Song Yang; beautiful pong lang;
Phu Tai culture; shiny phraewa silk; Pha Savoey
Phuphan; the Great Lam Pao River, dinosaurs
of Jurassic period

สำหรับผู้มาเยือนกาฬสินธุ์ถิ่นน้ำดำนอกจากจะได้
สัมผัสความหลากหลายทางธรรมชาติและวิถีชีวิตของ
ผู้คนดังคำขวัญของจังหวัดแล้ว ในเขตพื้นที่ปลูกข้าวเหนียว
เขาวงยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมากมายเช่น
เมืองฟ้าแดดสงยางหรือที่เรียกเพี้ยนเป็นฟ้าแดดสูงยาง
บางแห่งเรียกเมืองเสมาเนื่องจากแผนผังของเมืองมีรูปร่าง

Tourists visiting Kalasin can experience
natural diversity and interesting ways of life
of local people. In addition to the Khaowong
Sticky Rice cultivation area, there are several
other interesting places, such as **Mueang
Fa Daed Song Yang**, an ancient settlement

คล้ายใบเสมา เป็นเมืองโบราณที่มีคันดินล้อมรอบ 2 ชั้น ความยาวของคันดินโดยรอบประมาณ 5 กิโลเมตร พิพิธภัณฑ์แหล่งขุดค้นไดโนเสาร์ภูเก้าภูง่าม อยู่บริเวณเชิงเขาภูเก้าภูง่าม วัดป่าสักกะวัน แหล่งขุดค้นแห่งนี้พบกระดูกไดโนเสาร์ชนิดกินพืชจำนวนมากกว่า 700 ชิ้น สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นชิ้นส่วนของไดโนเสาร์ประมาณ 7 ตัว และในพิพิธภัณฑ์ยังมีซากปลาโบราณพันธุ์ใหม่ของโลกอยู่ในสภาพสมบูรณ์ และอุโมงค์ผิวน้ำลำพะยังที่เป็นอุโมงค์ขนาดใหญ่สามารถเดินตามแนวท่อไปยังอ่างเก็บน้ำห้วยไผ่ที่ผิวน้ำล่องสู่พื้นที่การเกษตรลุ่มน้ำลำพะยัง เป็นอันซีนไทยแลนด์อีกแห่งหนึ่งของเมืองไทยที่เพิ่งเปิดตัว

surrounded by double earth dykes with the circumference of about five kilometers; **Phu Khum Khao Dinosaur Excavation Site Museum** at the foot of Phu Khum Khao Mountain where more than 700 fossilized bones of herbivorous dinosaurs assumed to belong to seven dinosaurs were found. The museum also houses fossils of a fish belonging to a new species, still in a good condition. Another attraction is **Lamphayang Diversion Tunnel**. One can walk along the tunnel to Huay Phai Reservoir from which water is diverted to farming areas in Lamphayang basin. This large tunnel is a new “unseen” tourist destination recently promoted.

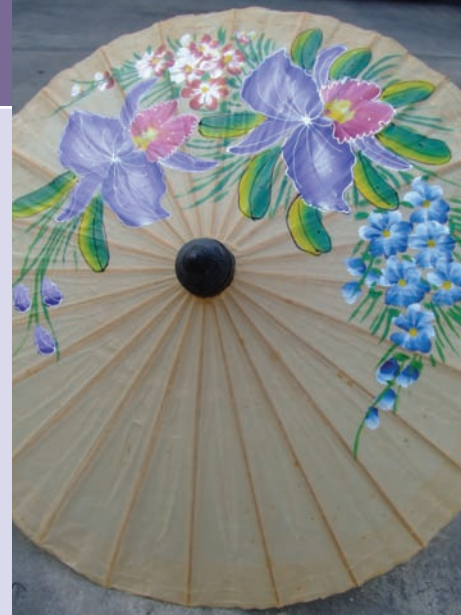
ร่มบ่อสร้าง Bor Sang Umbrella

ภูมิปัญญาจากพม่าสู่สันกำแพง

Knowledge imported from Burma to San Kamphaeng

ร่มบ่อสร้าง คือร่มที่ผลิตในเขตอำเภอดอยสะเก็ดและอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำจากผ้าฝ้าย ผ้าแพร ผ้าดิบ ร่มทำจากกระดาษสา หุ้มบนโครงไม้ไผ่ ที่มีตั้งแต่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ มีสีสันงดงาม เช่น สีแดง ส้ม เหลือง ฟ้ายเขียว ขาว ชมพู เงิน ทอง และสีธรรมชาติของน้ำมันมะมือ มีการวาดลวดลายต่างๆ บนร่ม เช่น ลายดอกไม้ ลายนก ลายไทย และทาสีน้ำมัน ร่มบ่อสร้างจึงใช้ได้ทั้งกันฝนและกันแดด

Bor Sang Umbrella refers to umbrellas produced in Amphoe Doi Saket and Amphoe San Kamphaeng, Chiang Mai. The umbrellas are made of cotton, raw cotton or mulberry paper, spread over a bamboo frame. With sizes ranging from small to large, the umbrellas come in various bright colors - red, orange, yellow, blue, green white, pink, silver, gold

เมื่อประมาณเกือบสองร้อยปีมาแล้ว
พระอินทจากสำนักวัดบ่อสร้างเดินธุดงค์
ใกล้ชายแดนพม่า ได้มีชาวพม่านำกลด
มาถวาย ท่านพิจารณาเห็นว่ากลด
ดังกล่าวสะดวกในการใช้และ
ป้องกันได้ทั้งแดดและฝน
จึงเดินทางเข้าไปในพม่า

and the natural color of mamue lacquer. Motifs of
flowers, birds, or traditional Thai designs are
painted on the umbrellas which are oil
painted and can provide protection
from both rain and sunlight.

Almost two hundred
years ago, when Phra Intha,
a monk from Wat Bor Sang,

ศึกษาวิธีทำกลด และการทำร่มจากกระดาษสา นำมา
 ถ่ายทอดให้กับชาวบ้านบ่อสร้าง จึงได้ผลผลิตออกมา
 สวยงาม สร้างชื่อเสียงอย่างรวดเร็ว กลายเป็น
 หมู่บ้านบ่อสร้าง จนมีคำพูดว่า บ่อสร้างกางจ้อง (จ้อง
 คือร่มในภาษาเหนือ) และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ
 ของจังหวัดเชียงใหม่ และร่มบ่อสร้างก็กลายเป็นสัญลักษณ์
 ของชาวเชียงใหม่

was on a pilgrimage near the Burmese border, some
 Burmese people presented a glot (monk's umbrella)
 to him. He felt that the glot was easy to use and could
 provide protection from both rain and sunlight. The
 monk therefore went to Burma to study the method
 of making glots and normal umbrellas from sa paper.
 He later transferred the knowledge to Bor Sang
 villagers who could produce beautiful umbrellas which
 make the village famous. It has become a tourist attraction
 in Chiang Mai and Bor Sang Umbrella has become a symbol
 of the Changwat (province).

ต่อมาชาวสันกำแพงรวมตัวกันเพื่ออนุรักษ์การทำร่มกระดาษสา ให้อยู่คู่เมืองเชียงใหม่ โดยการรวมตัวเป็น “สหกรณ์ผู้ทำร่มบ่อสร้าง จำกัดสินใช้” เมื่อปี พ.ศ. 2484 นับเป็นสหกรณ์บริการแห่งแรกของประเทศไทย และต่อมาได้แปรรูปเป็น “สหกรณ์ร่วมหัตถกรรมผลิตภัณฑ์ไม้บ่อสร้าง” ก็ได้มีการผลักดันให้ร่มบ่อสร้างขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. 2549

Later on, villagers of San Kamphaeng united to conserve the making of sa paper umbrellas in order to make it a permanent part of Chiang Mai. They formed “Bor Sang Umbrella Makers’ Co-Operative Limited” in 1941, Thailand’s first service cooperative which was subsequently transformed to “Bor Sang Wood Product Handicraft Umbrella Cooperative”. The cooperative successfully pushed for registration of Bor Sang umbrella as a GI product in 2006.

การผลิตร่มบ่อสร้าง จะใช้วัสดุในท้องถิ่นเชียงใหม่ ทั้งหมด เริ่มจากการทำหัวและตุ้มร่ม ใช้ไม้เนื้ออ่อน ตัดไม้ที่จะกลึงออกเป็นท่อนๆ แล้วกลึงด้วยเครื่องมือโบราณ ซึ่งเป็นวิธีที่บรรพบุรุษใช้กันมาดั้งเดิม ส่วนโครงร่มนั้น ชักลอนและคำทำจากไม้ไผ่บง (ไผ่ตง) ซึ่งมีความเหนียว และทนทานสวยงาม การทำกระดาษสาที่ใช้หุ้มร่ม จะนำเปลือกของต้นสามาผ่านกระบวนการผลิตเพื่อให้ได้กระดาษสาแล้วจึงนำไปหุ้มร่มและเขียนลาย นอกจากวัสดุ

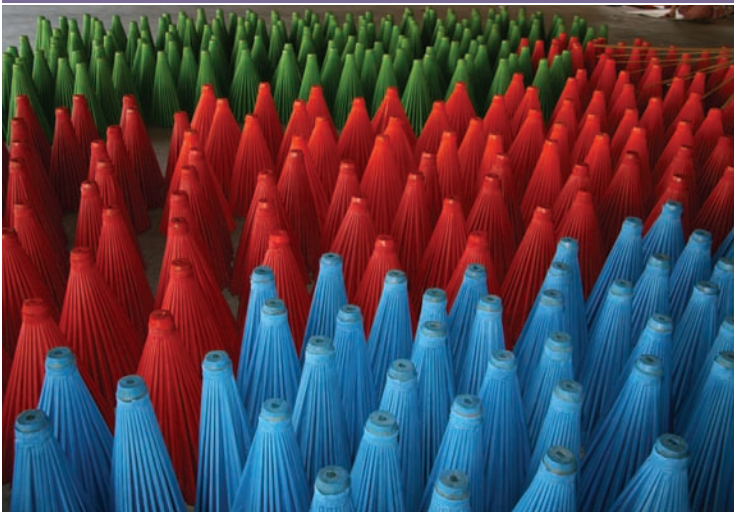
Bor Sang umbrellas are made of materials found entirely in Chiang Mai. The head and the runner are made of soft wood cut into pieces and shaped by using a traditional wood lathe according to original methods employed by the craftsmen's ancestors. As for the umbrella frame, the ribs are made from phai bong bamboo (phai tong) which is

คลุมร่มที่ทำจากกระดาษสาแล้วยังมี ผ้าฝ้าย หรือ
ผ้าแพรอีกด้วย และแปรงเปิกที่ใช้ในการทาร่มได้จาก
การผสมแปรงเปิกกับยางของผลตะโก น้ำตะโก
ทำให้ร่มกันฝนได้และทำให้ร่มตึง กระดาษสา
หรือผ้าที่หุ้มร่มด้านบนจะทาด้วยสีฝุ่นหรือสีน้ำมัน
กับน้ำมันมะมือเมื่อแห้งดีแล้วจะนำมาประกอบกัน
เป็นตัวร่ม แล้วเขียนลวดลายต่างๆโดยไม่มีลายเขียน
แบบร่าง ซึ่งจะต้องเขียนโดยอาศัยความชำนาญ
จากประสบการณ์ที่พบเห็นมาจากธรรมชาติ
เช่น ลายดอกไม้ ลายนก ลายผีเสื้อ และลายไทย
เป็นงานฝีมือชั้นเยี่ยม เพราะทำด้วยมือทุกชิ้น

strong, durable and beautiful. Sa paper, which is used to spread over the frame, is made by processing mulberry tree barks. The paper is then painted. In addition to sa paper, other materials used to spread over the umbrella frame are cotton and rayon. Paste is mixed with persimmon fruit secretion, which makes the umbrella waterproof and makes the covering tight. The sa paper or the cotton covering the frame is painted with powder color or oil color mixed with ma mue lacquer. When the parts are dry, they are assembled into umbrellas and painted with design motifs without sketching. Craftsmen apply their expertise by painting imitations of nature, such as flowers, birds, and butterflies, and traditional Thai motifs. Umbrellas produced are considered works of art as they are all hand-made.

How long will the Bor Sang Umbrella survive depends largely on standard maintenance by the makers and the ability to adapt to the changing market demands, as well as support from both the public sector and tourists visiting San Kamphaeng. Making it one of the “Chiang Mai Brands” has been an effective move to guarantee the quality to the product.

ลมหายใจของร่มบ่อสร้างจะยืนยาวเพียงใด ก็อยู่ที่การรักษามาตรฐานของผู้ผลิต และการปรับตัวให้สนองความต้องการใหม่ๆ ของตลาดอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการสนับสนุนทั้งภาครัฐและนักท่องเที่ยวที่ไปเยือน สันกำแพงทุกคน และขณะนี้ร่มบ่อสร้างก็คือ หนึ่งในสินค้า “เชียงใหม่แบรนด์” ที่ช่วยรับรองคุณภาพสินค้าได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่ง

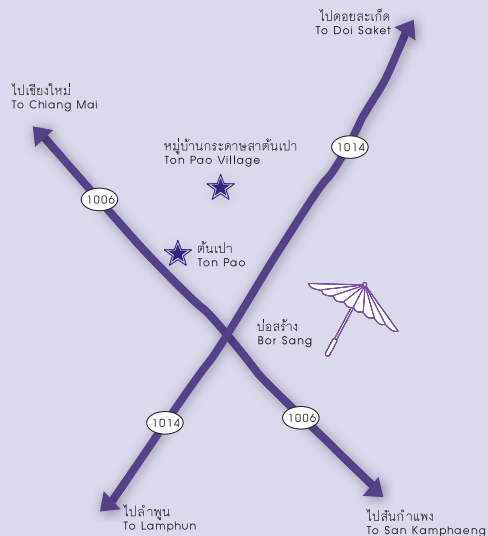
“ร่มบ่อสร้างเคยมีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมอย่างสูงในอดีต น่าเสียดายว่าปัจจุบัน ชาวบ่อสร้างซึ่งส่วนใหญ่ฐานะยากจน กำลังจะทิ้งอาชีพนี้ไปทำงานอื่นที่สามารถเลี้ยงตัวได้ดีกว่า ถ้าไม่มีการแก้ไขและช่วยเหลือศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านจะสลายและกลายเป็นประวัติศาสตร์ไป”

สุรเชษฐ์ เรืองจันทร์
รองประธานสภาวัฒนธรรมสันกำแพง

“Bor Sang Umbrellas were once very famous and in high demand. Unfortunately, the majority of Bor Sang villagers who are poor are abandoning this occupation to find better paid jobs. If no action is taken to solve this problem and help them, this traditional handicraft will become a thing of the past. ”

Surachet Ruangchan
Vice President, San Kamphaeng Cultural Council

จังหวัดเชียงใหม่ Chiang Mai

ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า

บุปผชาติล้วนงามตา นามล้ำค่านครพิงค์

Doi suthep - a great symbol, graceful traditions,
beautiful flowers, precious name of Nakhon Ping

ในพื้นที่อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ อันเป็นที่ตั้งของแหล่งผลิตร่มบ่อสร้างนั้น นับเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของเชียงใหม่เลยทีเดียว นอกจากเทศกาลร่มบ่อสร้าง ที่กลายเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของเชียงใหม่ที่จัดช่วงเดือนมกราคม ของทุกปีแล้ว บ่อสร้าง ยังเป็น หมู่บ้านทำร่มและหัตถกรรมท้องถิ่นแห่งแรกของไทยอีกด้วย

Amphoe San Kamphaeng, Chiang Mai, home of Bor Sang Umbrella production, is an important tourist destination in Chiang Mai. The famous Bor Sang Umbrella Festival is held every year in January. Bor Sang itself has been named the first local umbrella and handicraft making village in Thailand.

นักท่องเที่ยวสามารถใช้เวลาอยู่ที่บ่อสร้างได้ทั้งวัน ไม่ว่าจะเป็นการเดินช้อปปิ้งบนถนนสายหลักของหมู่บ้านที่ละลานตาด้วยร้านขายร่ม ทุกแบบ ทุกสี ทุกลวดลาย หรือจะใช้จักรยานขี่เที่ยวรอบหมู่บ้านระยะทางไม่เกิน 10 กิโลเมตร เพื่อเที่ยวชมบ้านทำร่มและบ่อสร้างบ่อน้ำแห่งแรกของหมู่บ้าน บ้านทรงไทยล้านนา หมู่บ้านสันพระเจ้างาม (ทำโครงร่มและพัด) วัดพระนอนปูคา วัดต้นเปา วัดบ่อสร้างและที่พลาดไม่ได้คือหมู่บ้านทำกระดาดสาบ้านต้นเปา เป็นหมู่บ้านอนุรักษ์การทำกระดาดสา โดยการผลิตแบบโบราณ แล้วนำกระดาดสามาแปรรูปเป็นสินค้าได้สารพัดอย่างเช่น กรอบรูป กล้องกระดาด ถุง โคมไฟ กระดาดห่อของ สมุดบันทึก ฯลฯ หรือถ้าหากอยากจะทำก้างก็มีบ้านพักแบบเกสต์เฮาส์ และเรือนพักให้เลือกตามอัธยาศัย

Tourists can spend a whole pleasant day at Bor Sang. They can enjoy shopping in the village's main road where they can find umbrellas of all styles, all colors and all motifs. They can ride a bicycle around the village, covering a distance of no more than 10 kilometers and visit the first umbrella making house in Bor Sang, Lanna style houses, San Phrachao-ngam Village (where umbrellas frames and fans are made), Wat Phranon Pukha, Wat Ton Pao, Wat Bor Sang (buddist temples) and another must-see place - Ton Pao Village, where sa paper is still made in the traditional way and made into a variety of products, such as photo frames, bags, lanterns, wrapping paper, and notebooks. Guesthouses and cottages are also available for those wishing to stay overnight.

เครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง Ban Chiang Pottery

มรดกภูมิปัญญาจากมนุษย์
ก่อนประวัติศาสตร์

Heritage from prehistoric man

เครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง (Ban Chiang Pottery) หมายถึง ภาชนะ
เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตในตำบลบ้านเชียง อำเภอนonghan จังหวัดอุดรธานี เป็นภาชนะ
รูปวงรี รูปวงกลม รูปทรงแบบไม่มีฐาน รูปทรงแบบมีฐาน รูปแจกัน รูปทรงตุ๊กตา
รูปตะเกียง และมีลวดลาย เป็นลายเฉพาะที่โดดเด่นตามโบราณวัตถุของจริงในยุคสมัย

Ban Chiang Pottery refers to pottery produced in Tambon Ban Chiang, Amphoe Nong Han of Udon Thani. The pottery may be oval, circular, spherical without a base, spherical with a base, vase-shaped, doll-shaped or lantern-shaped. It has distinctive designs from the ages

ที่จุดค้นพบ ได้แก่ ลายเส้นโค้ง ลาย
ก้านขด ลายกันหอย ลายรูปเรขาคณิต
ลายดอกไม้ ลายรูปสัตว์ ลายเชือกควั่น
ลายเชือกทาบ ส่วนพื้นผิวมีทั้งเคลือบ
เงาและไม่เคลือบเงา

of actual Ban Chiang artifacts;
namely, the curvilinear, vine
and spiral, geometric, floral,
animal, winding rope and
rope-marked motifs. The surface
may be glazed or unglazed.

ในปี พ.ศ. 2510 กรมศิลปากร ได้เริ่มดำเนินการขุดค้นพบวัตถุโบราณที่บ้านเชียง และได้ขุดค้นอย่างจริงจังในปี พ.ศ. 2515 พบหลักฐานทางโบราณคดีเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่มีลักษณะพิเศษเป็นของตนเอง ที่เรียกว่าวัฒนธรรมบ้านเชียง จึงได้ก่อสร้างพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียงและหลุมขุด

In 1967, the Fine Arts Department conducted an excavation and discovered the artifacts of Ban Chiang. From 1972 onwards, the excavation was stepped up to a more serious note. Archeological evidence about a unique way of life called Ban

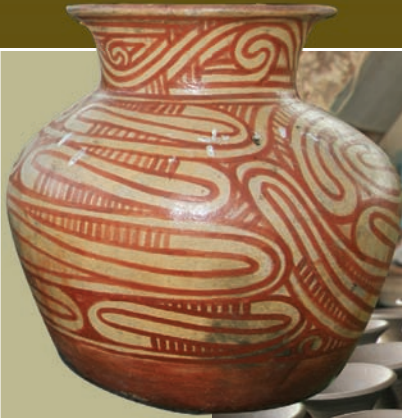

สาธิตในบริเวณวัดโพธิ์ศรีในขึ้น บ้านเชียงจึงเป็น
แหล่งภูมิศาสตร์ของเครื่องปั้นดินเผาที่มีชื่อเสียง
เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
ในนามเครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง จากปัจจัยทางธรรมชาติ
และปัจจัยจากมนุษย์ ทำให้เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตขึ้น

Chiang Culture was uncovered. The Ban
Chiang National Museum was established
and a demonstration excavation pit was
created on the grounds of Wat Po Sri Nai.
The area is the geographical location for
famous pottery which is well-known among
both Thai and foreign consumers as Ban
Chiang Pottery. Natural and human factors

ในแหล่งภูมิศาสตร์นี้มีลักษณะที่แตกต่างจากเครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตจากที่อื่น คือ รูปร่าง รูปทรง รวมทั้งลวดลายเฉพาะที่โดดเด่นตามยุคสมัยที่ขุดค้นพบโบราณวัตถุของจริง

have made the pottery produced in the area distinctive from pottery produced elsewhere in shape, form and design motifs, which are unique characteristics of the genuine artifact items uncovered there.

บ้านเชียงนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่ทำนาซึ่งตั้งอยู่บนเนินดินรูปไข่ ภูมิอากาศเป็นแบบเมืองร้อนเฉพาะฤดู ทำให้อากาศเย็นสบาย แต่มีอากาศหนาวในฤดูหนาว ลักษณะของดิน เป็นดินตื้นที่มีปริมาณเกลือค่อนข้างสูง โดยมีผลการสำรวจพบแหล่งแร่ หินเกลือและโปแตช

The greater part of the area of Ban Chiang consists of paddy land situated on oval hills. The climate is tropical only during some seasons, making the overall temperature cool, but winter is cold. The soil has high sodium content. Survey results have shown that there are mineral deposits of rock salt and potash.

ปัจจุบันชาวบ้านเชียงได้รวมตัวกัน
 สืบสานภูมิปัญญาจากศิลปะบ้านเชียง
 ในอดีตออกมาเป็นรูปลักษณะที่ร่วมสมัย
 มากขึ้น โดยยังคงเอกลักษณ์เรื่องรูปทรง
 และลวดลายของเครื่องปั้นดินเผา มีการนำ
 การตลาดเข้ามาปรับการออกแบบให้เป็น
 ของที่ระลึกที่พกพาสะดวก เป็นของตกแต่ง
 บ้านที่มีรสนิยม และพัฒนากลายเป็นสินค้า
 โอท็อปที่ได้รับความนิยมระดับประเทศ
 ในปัจจุบัน

The villagers of Ban Chiang
 have united to bring back Ban Chiang
 arts and expressed them in more
 contemporary forms, yet maintaining
 the shape and design motifs of
 the pottery. Marketing knowledge
 is applied to the designing and
 products are presented in the form
 of souvenirs which are easy to carry
 and furniture with good taste. It
 has become a popular OTOP (One
 Tambon, One Product) item at the
 national level.

“เศษหม้อไหบ้างเชียงอยู่คู่กับชุมชนนี้มาตั้งแต่
ผมเกิด เด็กๆก็เก็บมาทอยเล่นกันโดยไม่รู้ค่า จนเมื่อ
กรมศิลปมาขุดค้นก็โด่งดังขึ้นมา ก็เก็บขายกัน
จนแทบไม่เหลือของเก่า เราจึงคิดทำเลียนแบบ
วิธีการโบราณโดยได้ช่างปั้นจากบ้านคำอ้อ
ที่อยู่ใกล้ๆ เขานั่นเองขายอยู่แล้ว เราก็ค่อยๆ
พัฒนาโดยรักษารูปแบบและลวดลายโบราณ
เรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้”

อาจารย์เสริม อารงรัตน์
ครูภูมิปัญญาผู้ฟื้นฟูศิลปะบ้านเชียง

“Pieces of Ban Chiang pottery
have coexisted with this community
since the time I was born. Children
tossed them around for fun without
appreciating their value. When
the Fine Arts Department did the
excavation, they became well-known
and people collected them for sale
until there were practically none
left. So we had this idea about
imitating the ancient method. With
the help of potters in Ban Kham Or,
which is a nearby village, who were
already making pottery for sale, we
have gradually been developing
the pottery ware, still maintaining
the ancient forms and motif designs.”

Archarn Serm Thamrongrat
Teacher who restored Ban Chiang arts

จังหวัดอุดรธานี Udon Thani

น้ำตกจากสันภูพาน อุทยานแห่งธรรมะ อารยธรรมห้าพันปี
ธานีผ้าหมี่ขิด แดนเนรมิตหนองประจักษ์
เลิศลักษณ์กล้วยไม้หอมอุดรซันไชน์

Waterfalls from Phuphan ridge; Dharma Park;
fifty century civilization; Land of khit-pattern silk;
Nong Prachak - a wonder land;
Udon Sunshine fragrant orchid.

แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่บ้านเชียง
ที่น่าสนใจคือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
บ้านเชียง แหล่งประวัติศาสตร์ที่มีค่าและ
สำคัญของภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ องค์การ
ยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก
ทางประวัติศาสตร์ ภายในพิพิธภัณฑสถาน
แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็น

A tourist attraction in Ban
Chiang area is Ban Chiang National
Museum, considered one of Asia's
highly valuable and important
historical sites. It has been inscribed
on the World Heritage List in the
historical category. The museum

นิทรรศการที่แสดงขั้นตอนการขุดค้นพบศิลปวัตถุทางโบราณคดี ซึ่งส่วนใหญ่ฝั่งรวมกับศพ ส่วนที่ 2 แสดงเรื่องราววัฒนธรรมในอดีตของบ้านเชียง จนถึงเครื่องมือเครื่องใช้ นอกจากนี้ยังมีห้องบรรยาย ฉายภาพนิ่ง และภาพยนตร์ ให้ชมอีกด้วย เปิดให้เข้าชมทุกวัน 08.30 - 16.30 น.

ส่วนวัดโพธิ์ศรีไน ที่อยู่ถัดไปอีก 500 เมตรจะเป็นพิพิธภัณฑ์เปิดแหล่งโบราณคดีแห่งแรกในประเทศไทย แสดงขั้นตอนการขุดค้นทางโบราณคดีที่ยังคงลักษณะของศิลปวัตถุที่พบตามชั้นดิน เพื่อให้ผู้เข้าชมได้ศึกษาถึงการขุดค้นทางโบราณคดีและโบราณวัตถุ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาชนะเผาที่ฝังรวมกับศพ นอกจากนี้ยังมีที่พักแบบโฮมสเตย์ให้สัมผัสวิถีชีวิตชาวไทพวนที่ยังคงรักษาขนบประเพณีไว้ได้อย่างน่าชื่นชม

is divided into two sections. The first section presents the archaeological excavation procedure where most grave goods were uncovered. The second section shows Ban Chiang Culture and tools. There is also a hall for slide and movie presentation. The museum is open daily during 08.30-16.30 hours.

500 meters further is Wat Po Sri Nai, the location of the first open archaeological site museum in Thailand. It presents the procedure of archeological excavation and the characteristics of artifacts uncovered at various layers of the soil horizon. Visitors can study how archaeological excavation is carried out and how artifacts, mostly grave goods, are uncovered. In addition, they may try a homestay experience to get to know the way of life of Thai Phuan people who still conserve their customs and traditions.

ศิลาดลเชียงใหม่ Chiang Mai Celadon

มรดกภูมิปัญญาล้ำค่า แห่งล้านนา Invaluable Lanna Intellectual Heritage

ศิลาดลเชียงใหม่ ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาประเภทเนื้อหินที่ผลิตในจังหวัดเชียงใหม่ ทำขึ้นจากเนื้อดินดำหรือดินผสมกับดินดำ ตกแต่งด้วยเคลือบสีเถ้าธรรมชาติ เผาที่อุณหภูมิสูง ในบรรยากาศการสันดาปที่ไม่สมบูรณ์ ตามกรรมวิธีที่สืบทอดต่อกันมา

Chiang Mai Celadon is stoneware clay ceramic made in Chiang Mai from black clay or clay mixed with black clay, glazed with rice husk ash, and fired at a high temperature in an incomplete combustion atmosphere, using the method handed down from generation to generation.

เนื้อเคลือบ มีรอยรานตัว ลักษณะของเคลือบมีความใส สีเคลือบอยู่ในกลุ่มสีเขียวตั้งแต่ เขียวเหลือง เขียวอมเทา เขียวใบตอง เขียวมรกต เขียวใบไม้ จนถึงเขียวน้ำตาล และ อาจมีสีน้ำเงินหรือสีน้ำตาล เมื่อเคาะมีเสียงกังวาน

Cracks in the glaze are visible. The glaze is transparent and is in shades of green, from yellowish green, grayish green, bamboo-leaf green, emerald green, tree leaf green to brownish green. It may also come in blue or brown. When tapped, celadon will give out a resounding effect.

เมื่อ 400 -500 ปีที่ผ่านมา เป็นยุคทองของอาณาจักร
ล้านนา ได้ผลิตเครื่องถ้วยเคลาดลขึ้นที่บริเวณอำเภอสันกำแพง
จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งถูกพบว่ามีการตั้งเตาผลิตเครื่องถ้วยเคลาดล
ในยุคนั้น ต่อมาในยุคใหม่ได้มีการพัฒนานำไปสู่การผลิต
เต็มรูปแบบ จนสามารถผลิตส่งออกไปต่างประเทศได้ และ
นำไปสู่การก่อตั้งโรงงานเคลาดลในจังหวัดเชียงใหม่
อีกหลายแห่งและดำเนินกิจการต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน

400-500 years ago, when Lanna Kingdom was
in a rising stage, celadon cups were produced in
an area presently in Amphoe San Kamphaeng,
Chiang Mai. Celadon making was subsequently
developed to full-fledge production and could
be exported. Several more plants were set up in
Chiang Mai and the businesses have continued to
the present time.

ศิลาดลเชียงใหม่ ได้รับการผลักดันให้ได้รับการ
ขึ้นทะเบียนเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เมื่อ ปี 2550
โดยกลุ่มผู้ประกอบการศิลาดลร่วมกับกลุ่มนักวิชาการ
ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขอบเขตการผลิตศิลาดลเชียงใหม่
อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด

Chiang Mai celadon was support to be registered
as a GI product in 2007, through a submission of
an application by celadon business operators and
scholars in Chiang Mai. All the Chiang Mai Celadon
production is within the boundaries of Chiang Mai.

กระบวนการผลิตศิลาดลเชียงใหม่ จะเริ่มจากการเตรียมดินโดยคัดเลือกดินในจังหวัดเชียงใหม่ นำดินมาบดร่อนและนวด เพื่อให้ขึ้นรูปได้ แล้วนำไปขึ้นรูปตามกรรมวิธีและตามแบบของชิ้นงาน ก่อนนำไปอบแห้ง แล้วจึงนำไปเผาและเคลือบตามแบบที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สืบทอดกันมา

The process of production of Chiang Mai celadon begins with clay preparation. Clay in Chiang Mai is ground, sieved and kneaded so that it is malleable. It is then shaped, using the method appropriate for the design of the work. After that, the clay is dried in an oven, fired and glazed in accordance with the techniques apparently handed down from older generations.

ผลิตภัณฑ์ศิลาดลเชียงใหม่ เป็นสินค้าที่ทำด้วยมือ และอาศัยความประณีตและความเชี่ยวชาญที่สืบทอดมา ยาวนาน จึงเป็นสินค้าชั้นสูงที่มีราคาแพง เป็นที่ต้องการ ของลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนได้รับอนุญาต

Chiang Mai Celadon products are finely hand-made, using the skills inherited over a very long period of time. It is therefore targeted at high-end customers and is in high demand in both domestic and overseas markets. It has been

55

ให้ใช้ตราสัญลักษณ์ “เชียงใหม่แบรนด์” ที่เป็น
เสมือนตรารับรองมาตรฐานสินค้าของจังหวัด
เชียงใหม่ ยิ่งทำให้ผู้ผลิตต้องเคร่งครัดในการ
รักษาคุณภาพของสินค้าให้อยู่ระดับมาตรฐาน
ตลอดไป

authorized to bear the “Chiang Mai
Brand” logo to certify the Chiang Mai
standard, which causes the manufac-
turers to strictly maintain the quality of
the products.

“ช่างที่เริ่มตั้งเตาคนแรกเป็นชาว
ไทยใหญ่ ชื่อนายจองยี นายคำทรและ
นายจองคำมาจากเมืองกึ่งใกล้เมืองต่วน
ในรัฐไทยใหญ่ มาตั้งเตาที่บ้านประตุ
ช่างเผือก เมื่อประมาณ พ.ศ. 2443
ได้ถ่ายทอดวิชาให้บุตรหลานทำสืบมา
จนปัจจุบัน”

นายไกรศรี นิมนานเหมินทร
นักประวัติศาสตร์ล้านนา
บรรยายไว้เมื่อปี 2503

“The pioneers in setting up kilns
were Tai Yai men, Jong Yi,
Khamthon and Jong Kham, who
came from Kung, near Tuan City
in Tai Yai State. The kilns were
made at Pratu Changpuak Village
around 1900 and their knowledge
was passed on from generation
to generation to the present time.”

Mr. Kraisi Nimanhemin,
a Lanna historian, in his
lecture given in 1960

จังหวัดเชียงใหม่ Chiang Mai

ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า

บุปผชาติล้วนงามตา นามล้ำค่านครพิงค์

Doi Suthep - a great symbol, graceful traditions,
beautiful flowers, precious name of Nakhon Ping

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มากด้วยแหล่ง
ท่องเที่ยวและเป็นจุดพักเป้าหมายของ
นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
เดินทางสะดวกทั้งทางบก ทางรถไฟ
และเครื่องบินเพราะเป็นที่ตั้งของ
ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่

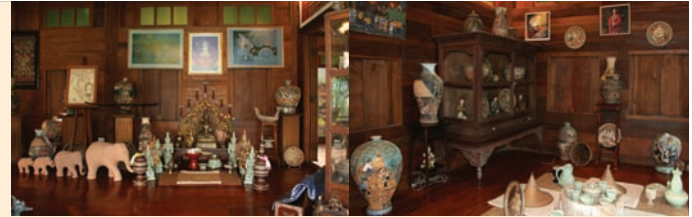
Chiang Mai is endowed with
numerous tourist attractions and is a
major destination for tourists, local
and foreign alike. It can easily be
reached by land, by train, and
by air - to Chiang Mai International
Airport.

ในพื้นที่อำเภอสันกำแพง อันเป็นที่ตั้งของแหล่งผลิตศิลาดล เชียงใหม่นั้น ก็มีที่เกี่ยวอีกหลายแห่งที่น่าสนใจ เช่น **ถ้ำเมืองออน** เป็นถ้ำ ที่มีบันไดกลองสลุองขนาดใหญ่ กลางถ้ำมีหินงอกชื่อว่า **“พระธาตุนมผา”** เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำถ้ำ ถ้ำแห่งนี้เคยเป็นที่ปฏิบัติธรรมของ ครูบาศรีวิชัย เกจิผู้ยิ่งใหญ่แห่งล้านนา ซึ่งยังมีสถูปอัฐิและรูปปั้นของท่าน อยู่ที่พักถ้ำด้วย

น้ำพุร้อนสันกำแพง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมาช้านาน มีห้องอาบน้ำแร่ บริเวณนั่งพักผ่อนในลำธารน้ำอุ่น และสระน้ำแร่ สำหรับเด็กและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการพักผ่อนครบครัน

วัดป่าตึง เป็นวัดที่มีประวัติศาสตร์มายาวนาน พบร่องรอยเตาเผา เครื่องปั้นสังคโลกอยู่ทั่วไป และยังเป็นທີ່เก็บรักษาร่างของหลวงปู่หล้า เกจิอาจารย์ชื่อดังในโลงแก้ว แม้ท่านจะมรณภาพไปนานแล้วแต่ยังไม่เน่าเปื่อย จึงมีผู้ศรัทธามาเคารพบูชาเป็นประจำ

In Amphoe San Kamphaeng (district), the Chiang Mai Celadon production area, there are several interesting tourist spots. These include Muang-on Cave, which has staircases going down to a large cavern. A stalagmite named **“Phra That Nompha”** is regarded as a sacred object of the cave. The place was once used for meditation by Khruba Sivichai, a highly respected Lanna Buddhist monk. A stupa containing his ashes and his statue are also situated at the entrance to the cave.

San Kamphaeng Hot Springs, a tourist destination which has been famous for a long time. There are rooms for mineral bath, areas for wading into the stream, children’s pool as well as camping facilities and cottages.

Wat Pa Tung, a Buddhist temple with a long history. Traces of Sankhalok kilns can still be found in the area. The body of Luang Pu La, the famous Buddhist monk, is kept in a glass coffin. Although he has passed away for a long time, his body has not decayed and people still visit the temple to pay respect to his body.

สับปะรดภูเก็ต Phuket Pineapple

ผลิตผลจากชุมชนกับความภูมิใจในท้องถิ่น
Community crop, local pride

ปัจจุบันนี้ภูเก็ตมิได้มีชื่อเสียงในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น หากแต่ยังเป็นเมืองเกษตรกรรม มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ยางพารา มะพร้าว รวมถึง “สับปะรดภูเก็ต” ผลไม้ขึ้นชื่อหนึ่งในของดีเมืองภูเก็ต ที่คนไทยรู้จักกันดี

วันนี้สับปะรดภูเก็ตได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสินค้า

Phuket is widely known, not only as a tourist destination, but also as a source of a variety of major agricultural products, such as rubber, coconut and “Phuket Pineapple” a fruit popular among Thai people.

สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ มาตั้งแต่ปี 2550 ในนามของ
จังหวัดภูเก็ต ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดภูเก็ตตัว
จริง ในพื้นที่ทั้ง 3 อำเภอของภูเก็ตคือ อำเภอเมือง
ภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง ได้รับการคุ้มครอง
โดยปริยาย

Phuket Pineapple has been registered as
a GI product since 2007 with Phuket Province
as the applicant. The registration provides
protection for growers in the three amphoes
(districts) of Phuket; namely, Amphoe Mueang
Phuket, Amphoe Kathu and Amphoe Thalang.

สับปะรดภูเก็ต หรือที่ชาวบ้านท้องถิ่นเรียกว่า “ยานัต” เป็นผลไม้ประจำจังหวัด มีรสชาติเฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ คือ เนื้อจะหวานกรอบ กลิ่นหอม มีเยื่อใยน้อย โดยพันธุ์ดั้งเดิมมาจากเมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย เมื่อนำมาปลูกในจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นเกาะ

Phuket Pineapple, known locally as “**yanat**”, is considered Phuket’s local fruit. It has unique characteristics of sweetness, crispiness, aroma and little fiber. The original variety was from Penang, Malaysia. When

ไม่ไกลแผ่นดินมากนัก ผลผลิตที่ได้จึงมีลักษณะเป็น
เอกลักษณ์เฉพาะตัว แตกต่างจากสับปะรดแหล่งอื่นๆ
เป็นที่นิยมของผู้บริโภค ความมีชื่อเสียงนี้ทำให้คนทั่วไป
เรียกสับปะรดที่มาจากจังหวัดภูเก็ตว่า “สับปะรดภูเก็ต”

cultivated in Phuket, an island adjacent to the
mainland, Phuket Pineapple has its uniqueness,
differentiating it from pineapples grown in
other areas. It is therefore a favorite fruit
among consumers and has acquired this
particular name.

การปลูกสับปะรดภูเก็ต มาจากภูมิปัญญาของเกษตรกรในจังหวัดภูเก็ต ผสมกับสภาพภูมิศาสตร์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวของจังหวัดภูเก็ต คือเป็นเกาะริมทวีป มีฝนตกชุกตลอดทั้งปี จนเป็นที่เรียกขานกัน

Phuket pineapple is cultivated through the use of local knowledge and under the condition unique to Phuket, which is an island on the edge of the continent, with the

ว่า “ฝนแปด แดดสี่” พื้นที่ส่วนใหญ่ลาดชันแบบภูเขา แต่ดินสามารถระบายน้ำได้ดี เหมาะสมสำหรับการปลูก สับปะรดมาก ทำให้สับปะรดภูเก็ตมีรสชาติที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นสินค้าของดีแห่งเมืองภูเก็ต

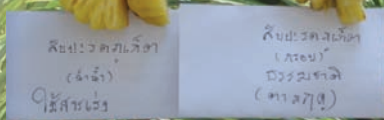
rainy season lasting for almost the entire year (the local climate is known as eight months of rain, four month of sunny days). The province consists mostly of mountain slopes. The soil has good drainage. All these conditions are ideal for pineapple cultivation and make Phuket Pineapple famous for its uniqueness.

สับปะรดภูเก็ตถือว่าเป็นของฝากอย่างหนึ่งที่ราคาไม่แพง สามารถซื้อหาได้ทั่วไป โดยการเลือกซื้อจะนิยมเลือกผลที่มีสีเหลืองส้ม ตาใหญ่ จับดูแล้วเนื้อแน่น เป็นสับปะรดที่คนไทยและนักท่องเที่ยว

Phuket Pineapple is an inexpensive gift available in many places. Most buyers prefer orange ones with large eyes and firm flesh. It is commonly consumed fresh and is popular

วิธีการที่ 4
ปุ๋ยเคมี ½ + พด.1

ชาวต่างชาตินิยมรับประทานสด โดยนอกจากรสชาติ
ที่หวานหอม กรอบอร่อยแล้ว สับประตูกี้ดยังมีสารอาหาร
ที่ช่วยบรรเทาอาการแผลเป็นหนอง ขับปัสสาวะ และ
ช่วยย่อยอาหารจำพวกโปรตีนได้อีกด้วย

among both Thai and foreign tourists. In
addition to its delicious taste, it can help relieve
infection, acts as a diuretic and helps digest
protein.

จังหวัดภูเก็ต Phuket

ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง

สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม

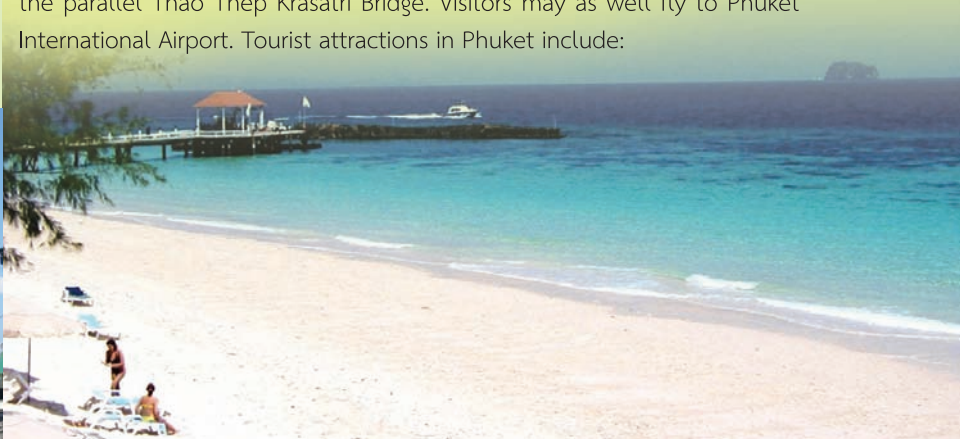
Pearl of the Andaman Sea; Southern Heaven;

Gold Beaches; Two Heroines;

Protection by Luang Phor Chaem (buddist monk)

ภูเก็ตเป็นจังหวัดเดียวของไทยที่เป็นเกาะ นอกจากทางเรือแล้ว สามารถเดินทางโดยรถยนต์ผ่านทางจังหวัดพังงา โดยข้ามสะพานสารสิน และสะพานคู่ขนาน คือสะพานท้าวเทพกระษัตรี เพื่อเข้าสู่ตัวจังหวัด และทางอากาศโดยมีท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตรองรับ โดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่

Phuket is the only island province in Thailand. It is also accessible by road through Phang-Nga province by crossing the Sarasin Bridge and the parallel Thao Thep Krasatri Bridge. Visitors may as well fly to Phuket International Airport. Tourist attractions in Phuket include:

แหลมพรหมเทพ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีทัศนียภาพที่สวยงาม เป็นที่ตั้งของประภาคารกาญจนาภิเษก สุดปลายของแหลมพรหมเทพมีชื่อว่าแหลมเจ้า บริเวณตัวแหลมยื่นออกไปในทะเล มีลักษณะโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ด้วยต้นตาลที่ขึ้นอยู่กลุ่มใหญ่ จุดเด่นคือ “ชมพระอาทิตย์ตกทะเล สวยที่สุดในประเทศไทย” และนอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้เคียงกับเส้นทางสู่แหล่งเพาะปลูกสับปะรดภูเก็ต เช่น น้ำตกโดนไพร อยู่ห่างจากแหล่งปลูกประมาณ 5 กิโลเมตร และหมู่บ้านวัฒนธรรมถลาง บ้านแคนน พืชไร่ภัณฑ์มีชีวิต อยู่ห่างจากแหล่งปลูกประมาณ 3 กิโลเมตร

Phromthep Cape which offers great views, with Karnchanapisek Lighthouse located there. The tip of the cape is called Laem Chao, which is unique with a grove of toddy palm trees. This spot is known as “the most beautiful place in Thailand to see the sun set into the sea”. There is also a waterfall called Namtok Tonsai, about 5 kilometers from the Phuket Pineapple cultivation area. Baan Kanan, Thalang Cultural Village, a “living museum”, is about 3 kilometers from the cultivation area.

เครื่องจักสานพนัสนิคม Phanat Nikhom Basketry

มรดกวัฒนธรรม 3 ชนชาติ

Heritage from three ethnic groups

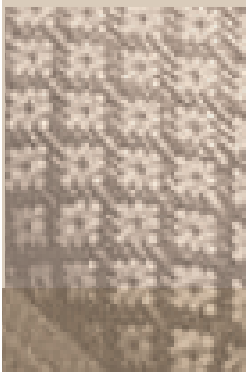
พนัสนิคมเคยรุ่งเรืองเมื่อกว่า 1,000 ปีมาแล้ว เป็นเมืองที่มีไม้ไผ่อยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ครั้นถึงรัชกาลที่ 3 ได้มีพระราชโองการสถาปนาเป็น **เมืองพนัสนิคม** ซึ่งแปลว่า หมู่บ้านใหญ่ในป่า ครั้นนั้นมีพระอินทราชาหรือท้าวทุมเป็นผู้นำชาวลาวมาตั้งชุมชนที่เมืองนี้

Over ten centuries ago, Phanat Nikhom was a prosperous city, richly endowed with bamboo. King Rama III gave it a name, **Muang Phanat Nikhom**, meaning a big village in a forest. During that period, Phra Intha-arsa,

ชาวลาวนั้นคุ้นเคยกับทำเครื่องจักสานจากไม้ไผ่อยู่แล้ว จึงนำไม้ไผ่ในเมืองพนมสนิมมาสร้างสรรค์เป็นงานจักสานนานาชนิด เช่นเดียวกับชุมชนคนไทยและคนจีนที่อาศัยอยู่ในเมืองนี้เช่นกัน ทั้งสามชนชาติทำเครื่องจักสานใช้ในชีวิตประจำวันและสืบทอดผสมผสานกันมาจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นในที่สุด

aka Thao Thum, led Laotian people to settle down in this town. Those Laotian people made good use of their accumulated skills in making various kinds of bamboo basketry. Thai and Chinese people living in the area also made basketry from bamboo. The three ethnic groups were therefore the origins of what has become a famous local cultural heritage of Phanat Nikhom.

ต่อมา ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงปฏิรูปการปกครองประเทศ
ใหม่โดยแบ่งเป็น มณฑล จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เมืองพนัสนิคมเป็นอำเภอหนึ่งของ
จังหวัดชลบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2447

ครั้นถึงพ.ศ. 2521 สมเด็จพระนางเจ้าพระบรม-
ราชินีนาถ ทรงให้ความสนพระทัยในสำคัญของ
เครื่องจักสานไม้ไผ่เมืองพนัสนิคม จึงได้มีพระราชดำริ
ให้มีการพัฒนาฝีมือของช่างจักสานไม้ไผ่ เพื่อเป็นการอนุรักษ์

As a result of the administrative reform during
King Rama V, regional administration was executed
through five layers; namely, “Monthon”, “Chang-
wat”, “Amphoe”, “Tambon” and “Mooban”.
Phanat Nikhom was made an amphoe of Changwat
Chonburi in 1904.

In 1978, Her Majesty Queen Regent Sirikit,
recognizing the importance of Phanat Nikhom
Basketry, expressed her wish to see conservation
and development of the relevant skills, which

ช่างฝีมือให้ยึดอาชีพจกสานต่อไป มีให้สูญหายไปจากท้องถิ่น จนถึงปัจจุบันอาชีพจกสานกลายเป็นอาชีพหลัก เป็นสินค้าส่งออกที่ผ่านการตรวจสอบอย่างละเอียดก่อนส่ง จำหน่ายยังมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ร้านจิตรลดา และต่างประเทศ ให้แก่ ผู้สนใจนิยมนงานจักสานไม้ไผ่ที่ละเอียดและมีฝีมือประณีต

การเลือกเนื้อไม้และชนิดของไม้เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่เกิดจากประสบการณ์ในการเลือกวัตถุดิบ เริ่มแรกทำมาจาก ไม้ไผ่สีสุกที่มีอยู่ในท้องถิ่น ต่อมา ได้เปลี่ยนมาใช้ไม้ไผ่นวล เพราะเป็นไม้ไผ่ที่มีปล้องยาวเนื้ออ่อน เหนียว สามารถ ตัดรูปทรงได้ง่ายเหมาะสมกับงานที่ละเอียด เน้นความประณีต โดยขนาดของเส้นตอกต้องเสมอกันทุกเส้น

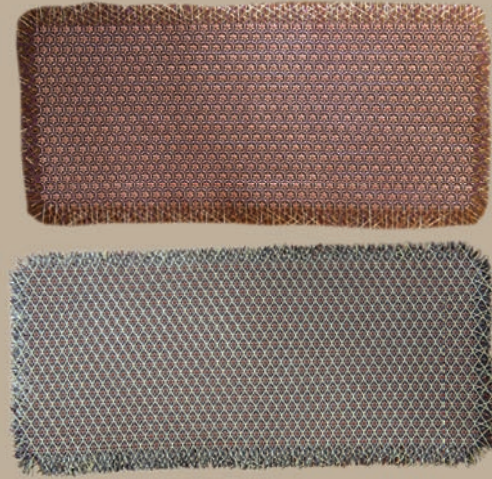

has resulted in basketwork becoming a main line occupation of the amphoe. Basketry products are required to pass through meticulous quality inspection before they are sold to those who love finely made bamboo basketry through the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Regent Sirikit and Chitralada shops as well as in export markets.,

It takes accumulated knowledge passed on from generation to generation to select the right raw materials. Originally, sisuk bamboo (*bambusa blumeana*) found in the area was used. It was later changed to nuan bamboo (*dendrocalamus strictus* nees) because of the latter's long internodes, ductility, and easiness to be made into shapes suitable for such fine handicraft, as every single bamboo strip has to be of the same size and evenly dyed, and the meshes have to be of equal size.

เอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นเครื่องจักสาน
พินันนิยมนั้นเรื่องชื่อคือการสานลวดลายดอกพิกุลที่แบ่งออกเป็น 5 ลาย ประกอบด้วย 1.ลายพิกุลร่วง 2.ลายพิกุลลายไทย 3.ลายพิกุลลายดอกแหวน 4.ลายพิกุลดาวล้อมเดือน และ 5.ลายพิกุลดอกบัว ซึ่งลายดอกพิกุลมีความสวยงาม ชวนให้นึกถึงดอกไม้ที่เรียงรายอย่างวิจิตรงดงาม สอดแทรกอยู่บนผิวไม้ไผ่ของงานหัตถกรรม ขณะเดียวกันลายดาวล้อมเดือนยังให้ความรู้สึกเหมือนสะเก็ดดาวที่ร่วงหล่นอย่างเป็นระเบียบ โดยเครื่องจักสานเหล่านี้ไม่ได้มีเฉพาะสีครีมตามสีธรรมชาติของเนื้อไม้ไผ่เท่านั้น แต่ยังมีสีอื่นอย่าง สีแดง ม่วง ดำ เขียวขี้ม้า และน้ำเงินเข้ม

Dyes used in dyeing silk are also used in dyeing Phanat Nikhom Basketry, and bamboo has to be dyed for at least three hours to ensure long lasting colors. One of the characteristics unique to these products is the Dok Pikun (Spanish cherry flower) design. The design is subdivided into five designs; namely, 1. Pikun Ruang 2. Pikun Lai Thai 3. Pikun Lai Dok Nae 4. Pikun Dao Lom Duan and 5. Pikun Dok Bua. The beautiful Pikun design blended with the texture of such fine handicraft makes one think of the beauty of pikun flowers lined up in neat order. Some may even associate it with tektites falling in amazing order. Apart from the natural creamy color, bamboo basketry can come in other colors, such as red, purple, black, dark green and dark blue.

สำหรับรูปทรงของผลิตภัณฑ์มี 2 ลักษณะ คือ รูปทรง
โบราณ ก็จะเป็นรูปทรงหกเหลี่ยม สี่เหลี่ยม และรูปแบบฟาสี
กรวย ส่วนรูปทรงสมัยใหม่ก็จะเป็น รูปทรงแบบสามเหลี่ยม
วงรี และแบบทรงกลม

ปัจจุบันเครื่องจักสานรูปแบบใหม่ สามารถขายในตลาด
ประเทศญี่ปุ่น และประเทศทางตะวันตกได้ในราคาที่สูง
สมกับคุณค่าของงานและสร้างรายได้ให้กับกลุ่มแม่บ้าน
ผู้เชี่ยวชาญงานจักสานที่ละเอียดวิจิตรบรรจงได้เป็น
อย่างดี อาจกล่าวได้ว่าช่างฝีมือระดับครูเหล่านี้ ต่างดำรงชีพ
ได้อย่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรีสมฐานะ ทุกครอบครัว

There are normally two forms of bamboo basketry.
The traditional form is in a hexagonal, rectangular or flat
cone shape. The more modern form is in a triangular, oval
or round shape.

These modern shapes of basketry can now
penetrate Japanese and western markets and are
proudly sold at high prices appropriate to their quality.
Local housewife groups who are skillful in making these
fine basketry products are earning good income and
can thus lead a relatively decent life.

เครื่องจักสานพนัสนิคมเป็นอีกหนึ่งสินค้าที่เป็นภูมิปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้สั่งสมประสบการณ์อย่างยาวนาน ผักผ่นจนเกิดความชำนาญ มีใจรักเป็นพื้นฐาน ด้วยการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นจากบรรพบุรุษ จนสามารถยึดเป็นอาชีพพึ่งพาตนหาเลี้ยงครอบครัวได้

Through accumulation of knowledge passed on from older generations, intensive training and the love they have in this job, Phanat Nikhom people and their families can rely on making bamboo basketry as an occupation.

“ช่างสานเหล่านี้ทำกับเรามานานปี เป็นเหมือนพี่ป้าน้าอา
ผมโตขึ้นมาก็วิ่งเล่นกับพวกเขาแล้ว เขารู้จักงานและคิดรูปทรง
ใหม่ๆ ได้เอง ผมเพียงช่วยเขาปรับปรุงด้านการบริหาร และ
ทำตลาดให้คนรู้จักงานที่ทรงคุณค่าเหล่านี้มากขึ้น”

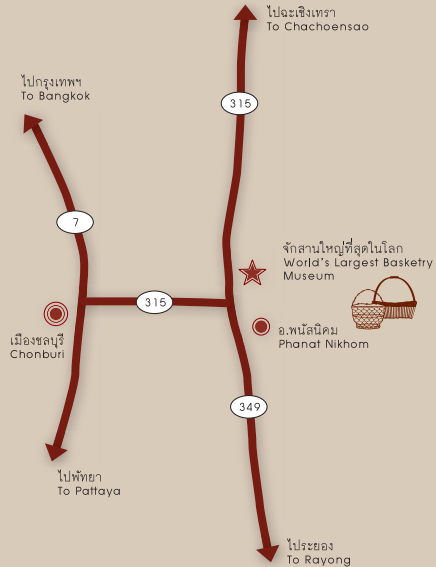
คมกฤช บริบูรณ์
ผู้จัดการกลุ่มจักสานบ้านคุณปราณี บริบูรณ์

“These basketry makers have worked with us for many years. They are like our uncles and aunts. I grew up playing with them. They know what they are doing and can come up with new designs themselves. I only help them in improving their managerial skills and in marketing so that more and more people can appreciate their valuable works.”

Komkrit Boriboon
Manager of the Group at Khun Pranee
Boriboon's house

จังหวัดชลบุรี Chonburi

ทะเลงาม ข้าวหลามอร่อย อ้อยหวาน
จักสานดี ประเพณีวิ่งควาย
Beautiful sea; delicious sticky rice
in bamboo, sweet sugarcane;
nice basketry; buffalo racing tradition

จังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีครบทุกบรรยากาศมาเนิ่นนาน จากคำขวัญข้างต้น จะเห็นว่าเครื่องจักสานพนัสนิคมคือหนึ่งในของดีเมืองชลบุรี ใครที่มาเยือนพนัสนิคม จิงพลาดไม่ได้ที่จะต้องแวะเยี่ยมชมตัวเมืองเล็กๆ ที่น่ารัก ชุมชนเรือนไม้ที่อยู่กันอย่างสงบ สะอาดและด้วยมิตรไมตรีมิให้พบเห็นอยู่ทั่วไป ที่พนัสนิคมนอกจากร้านขายเครื่องจักสาน

As can be seen from the slogan, Phanat Nikhom basketry is one of the highlights of the province. It is therefore a must for people visiting Chonburi to come and see this small community where people live peacefully in wooden houses located in a clean and friendly environment. In addition to basketry found in numerous shops, visitors are invited to go

มากมายแล้ว ต้องแวะเยี่ยมชม **จักสานใหญ่ที่สุดในโลก** พิพิธภัณฑ์เปิดที่รอต้อนรับผู้มาเยือนให้ได้ตื่นตาไปกับสารพัดเครื่องจักสานขนาดยักษ์ ที่อนุรักษ์ไว้ให้กับผู้มาเยือน หากมาหน้าผลไม้ก็จะมีผลไม้พันธุ์ดีให้เลือกชม ชิม และซื้อมากินอย่างเพลิดเพลิน

to **the World's Largest Basketry Museum** where they can see giant size basketwork. And if they visit Phanat Nikhom in the right season, so many kinds of fruits are waiting for them to taste and enjoy!

ชมพู่เพชร Phet Rose Apple

มรดกภูมิปัญญาล้ำค่าของเมืองเพชร

Phetchaburi's invaluable wisdom heritage

ชมพู่เพชร (Phet Rose Apple) หมายถึง ชมพู่พันธุ์เพชรสายรุ้ง ซึ่งปลูกอยู่ในเขต 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอบ้านลาด อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านแหลม อำเภอเขาย้อย อำเภอชะอำ อำเภอหนองหญ้าปล้อง และอำเภอแก่งกระจาน ของจังหวัดเพชรบุรี

Phet Rose Apple refers to the Phet Sairung rose apple variety grown in eight of Phetchaburi; namely, Amphoe Mueang, Amphoe Ban Lat, Amphoe Tha Yang, Amphoe Ban Laem; Amphoe Khao Yoi, Amphoe Cha-am, Amphoe Nong Ya Plong and Amphoe Kaeng Krachan.

จังหวัดเพชรบุรี เป็นแหล่งปลูกชมพูพันธุ์เพชรสายรัง
ที่มีชื่อเสียงมานาน ชมพูพันธุ์นี้ปลูกในเพชรบุรีครั้งแรก
เมื่อปี พ.ศ. 2375 ปลูกที่ข้างบันไดทางขึ้นวัดศาลาเขื่อน

Petchaburi has been famous for Phet Sairung
rose apple growing. It was first planted there in
1832, next to a stairway at Wat Sala Kuen. The
tree was given to this temple by His Majesty King

ได้มาจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
พระราชทานมาพร้อมกับห้องครัวที่สร้างด้วยไม้สักและ
เรือมาศ 4 แจว จำนวน 1 ลำ เพื่อใช้สำหรับบรรทุกวัสดุ
ในการทำกุฏิ ซึ่งเป็นต้นชมพูที่ปลูกอยู่ที่วังประทับ

Rama IV, along with a teak wood kitchen and a
four-sculled-dug-out boat for use in transporting
construction materials for monks' quarters. This
particular rose apple tree was originally planted
at His palace.

ชมพู่พันธุ์เพชรสายรุ้งของจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะพิเศษเฉพาะตัว คือผิวเรียบสีเขียวอ่อน รูปทรงผลคล้ายระฆังคว่ำ ตรงกลางป่องเล็กน้อย ผลแก่จัดจะมีเส้นสีแดงและเส้นสีเขียว เนื้อภายในสีขาว แข็งกรอบ รสชาติหวานเมื่อผนวกเข้ากับภูมิปัญญาและการดูแลเอาใจใส่ของเกษตรกรที่เชี่ยวชาญ จึงเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป จนคนทั่วไปเรียกชมพู่ที่มาจากจังหวัดเพชรบุรีว่า ชมพู่เพชร ตามชื่อแหล่งปลูก ชมพู่เพชรจึงเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี

The specific characteristics of Phet Sairung rose apple grown in Phetchaburi are its smooth skin, light green color, bell shape and slightly plump middle. Fully ripe fruits have red and green lines and the inside flesh is white, firm, crispy, and sweet. A combination of wisdom and care on the part of the experienced cultivators makes the fruit very famous among consumers. It became so renowned that people started to call rose apple coming from Phetchaburi by the name Phet Rose Apple, in accordance with the cultivation area. Phet Rose Apple is now an industrial crop of Phetchaburi.

เทคนิคของเกษตรกรชาวเพชรบุรีในการดูแลต้นชมพูก็มีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร และเป็นเทคนิคเฉพาะตัวที่พัฒนาขึ้นมาจนทำให้ได้ผลผลิตที่มีรสชาติโดดเด่น จนได้รับการยอมรับและเป็นที่ต้องการของตลาดอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะความรู้ในการตั้งนั่งร้านไม้ไผ่แบบถาวร ซ้อนกันเป็น 3-4 ชั้นตามระดับความสูงของต้นชมพูเพชร เพื่อประโยชน์ในการดูแล การให้ปุ๋ยใบ การห่อลูกตั้งแต่ยังอ่อน เพื่อป้องกันแมลง จนถึงความสะดวกในการเก็บผลผลิต ทำให้สวนชมพูเพชรกลายเป็นสวนผลไม้ที่แตกต่างจากผลไม้ประเภทอื่น จนบางส่วนได้รับการติดต่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้นักท่องเที่ยวได้ปีนป่ายชมและชิมชมพูเพชรกันสดๆ ถึงบนต้น

Phetchaburi farmers have developed unique techniques in growing rose apple which resulted in the fruit's outstanding taste so well accepted and highly in demand. In particular, their know-how in building 3-4 levels of bamboo scaffolds, depending on the height of the tree, makes it easy to take care of the trees, apply fertilizer, cover young fruit to protect them against insects and pick up the fruit. Phet Rose Apple farms are therefore different from those growing other kinds of fruit and some have been approached to serve as an agro-tourist destination where tourists can climb up rose apple trees and taste rose apples fresh right from the tree.

พื้นที่ของจังหวัดเพชรบุรีมีลักษณะเป็นภูเขาสูงอยู่ทางทิศตะวันตกแล้วลาดต่ำลงมาเรื่อยๆ สู่ทิศตะวันออก มีแม่น้ำสำคัญ 2 สายคือ แม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรี มีเขื่อนแก่งกระจานและเขื่อนเพชรบุรีคอยกักเก็บน้ำ พื้นดินมีความอุดมสมบูรณ์และระบายน้ำได้ดี อากาศอบอุ่นตลอดปี

There is a lot of high mountains in the western part of Phetchaburi and the land gradually slopes down towards the East. There are two main rivers: the Phetchaburi and the Pranburi Rivers. Kaeng Krachan and Phetchaburi dams serve as major reservoirs. The soil is fertile and drains well. The climate is warm year-round.

ชมพู่เพชรได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังจากจังหวัดเพชรบุรี ในการรักษาคุณภาพและมาตรฐานของชมพู่เพชรตามกระบวนการของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือ GI ทำให้เป็นที่ต้องการของตลาดอย่างมาก โดยในช่วงต้นฤดูที่มีผลผลิตสามารถตั้งราคาขายได้สูงถึงกิโลกรัมละ 300 บาท

With active support from the provincial governor in maintaining the quality and standard of Phet Rose Apple in accordance with the GI product requirements, the fruit is in high demand. At the beginning of the season, the price can reach 300 baht a kilogram.

“ชมพู่เพชร พันธุ์เพชรสายรุ้ง ได้ขึ้นทะเบียน
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ตั้งแต่วันที่ 17
เมษายน 2551 แต่จนบัดนี้ เมื่อชมพู่เพชร
ออกในช่วงต้นปี ก็จะมีร้านค้าขายชมพู่
ในตลาดใหญ่ๆ รวมถึงห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่
ได้นำชมพู่เพชรสุพรรณมาแอบอ้างติดป้าย
เป็นชมพู่เพชร หรือ ชมพู่เพชร พันธุ์สายรุ้ง
ซึ่งถือว่าเข้าข่ายการละเมิดทรัพย์สิน
ทางปัญญา จึงขอยากฝากให้ผู้บริโภคระมัด
ระวังและตรวจสอบแหล่งผลิตชมพู่เพชร
ของแท้ต้องมีตรา GI เสมอ”

นายชาย พานิชพรพันธุ์
ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี

“Phet Rose Apple of the Phet Sairung
variety has been registered as a GI
product since April 17, 2008. However,
early in the year, when its season comes,
some fruit shops in large markets
and even some major department stores
label Phetsuwan Rose Apple as Phet
Rose Apple or Phet Rose Apple of the
Sairung variety, which is infringement
of intellectual property. Consumers are
therefore advised to be careful and to
verify the origin of the fruit. Genuine
Phet Rose Apple always bears a GI sign.”

Mr. Cheye Panitchponpun
Provincial Governor, Phetchaburi

จังหวัดเพชรบุรี Phetchaburi

เขาวังคู่บ้าน ขนมหวานเมืองพระเลิศล้ำศิลปะ

แดนธรรมะ ทะเลงาม

Khaowang - a symbol; lovely dessert;
city of the religion; valuable art; land of dharma
and beautiful sea

เพชรบุรีเป็นเมืองที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นในหลายๆ เรื่องทั้งศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ขนมหวาน วัดโบราณ หาดทรายขาวทะเลที่งดงาม ตามสโลแกนของจังหวัด ชมพุ่เพชรเป็นดาวเด่นล้ำสุดของจังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นหากมาเยือนเมืองเพชรแหล่งท่องเที่ยวสำคัญได้แก่**พระราชวังโบราณที่ยอดเขาวัง**ที่ประทับของรัชกาลที่ 4 ซึ่งแม้แต่ผู้สูงอายุก็สามารถขึ้นได้โดยใช้รถรางไฟฟ้าที่มีให้บริการ **พระรามราชนิเวศน์** ที่สร้างในสไตล์พระราชวังยุโรปตั้งแต่

Phetchaburi is a unique province in many ways: art, historical sites, desserts, ancient wats; and beautiful beaches, as described in its slogan above. Phet Rose Apple is the latest highlight of the province. When visiting Phetchaburi, tourists are advised to go and see the ancient palace built on top of a hill once used as a residence of King Rama IV. Even senior people

ปลายรัชกาลที่ 5 แต่มาสร้างเสร็จในรัชสมัยของรัชกาลที่ 6 **พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน** ที่ประทับของรัชกาลที่ 6 ที่สร้างในสไตล์เรือนไทยไม้สักโบราณที่ต่อเชื่อมกันยาวเหยียดเลียบชายหาด ในเมืองก็มีวัดโบราณหลายแห่งที่มีศิลปะปูนปั้นฝีมือตระกูลช่างเมืองเพชรที่งดงามหาตัวจับยาก แต่ถ้าหากอยากเที่ยวชมสวนชมฟาร์มเมืองเพชรแท้ๆ ก็แวะสอบถามได้ที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเพชรบุรี มีหลายสวนที่เจ้าของใจดี เปิดให้เยี่ยมชมได้ โดยเฉพาะในช่วงผลผลิตออกในช่วงต้นปีของทุกปี

can go up there by a cable car. Other attractions include : Phra Ram Ratchaniwet, a European style palace built during the reign of King Rama V and finished in the reign of King Rama VII; Maruekathaiyawan Palace, built with teak and used as a residence of King Rama VI, with units connected along the beach. There are several wats (Buddhist temples) in the provincial town where beautiful stucco decorative art works by Phetchaburi artists can be found and appreciated. Tourists wishing to visit genuine Phet Rose Apple farms are advised to contact the province's Office of Commercial Affairs. Several generous farm owners open their farms to visitors, particularly during its season at the beginning of the year.

ผ้าไหมมัดหมี่ชนบท Chonnabot Mudmee Thai silk

มรดกภูมิปัญญาชาวบ้าน

Chonnabot farmers' local wisdom heritage

ผ้าไหมมัดหมี่ชนบท คือผ้าไหมมัดหมี่ที่ผลิตใน
อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น เป็นผ้าไหมที่สร้างลวดลาย
และสีสันด้วยการค้นล่ำหมี่และมัดย้อมอย่างประณีต

Chonnabot Mudmee Thai silk refers
to Mudmee Thai silk produced in Amphoe
Chonnabot of Khon Kaen. It is a silk textile which is

ตามกรรมวิธีที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาใน
ชนบท โดยเส้นไหมพุ่ง ได้มาจากไหมพันธุ์ไทยพื้นบ้านหรือ
พันธุ์ไทยปรับปรุง ที่ผลิตในจังหวัดขอนแก่นเท่านั้น
produced by bunching together weaving yarns and
intricately using the tie and dye technique to color
them according to the production method handed
down from older generations. Only indigenous or
improved Thai variety silk threads produced in
Khon Kaen are used as weft yarn.

ชนบท เป็นชุมชนเก่าแก่มียาญนับย้อนไปได้มากกว่า 200 ปี สังคมชาวชนบทเป็นสังคมแบบเครือญาติ มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีที่ดินทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ปลูกฝ้าย เพื่อนำเส้นไหมและเส้นฝ้ายมาทอเป็นผืนผ้า มีการทอผ้าตั้งแต่

Chonnabot is an old community. Its history dates back over 200 years. Villagers live in extended families and depend on farming as the main occupation. They cultivate rice and do other kinds of farming, raise animals, grow mulberry, rear silkworms, and grow cotton for the

เมื่อไรไม่สามารถสืบประวัติได้ หรืออาจจะมามีมาตั้งแต่ตั้งเมือง
ชนบทก็เป็นได้ เนื่องจากมีหลักฐานสำคัญคือ ผ้าไหมมัดหมี่
หน้านางหรือผ้าปุม ที่เจ้าเมืองคนแรกได้รับพระราชทาน
จากรัชกาลที่ 1 และทายาทของเจ้าเมืองเป็นผู้เก็บรักษาไว้
ต่อมาคนชนบทได้นำมาเป็นต้นแบบในการทอผ้าไหม
มัดหมี่หน้านางที่มีชื่อเสียงและเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่ง
ของผ้าไหมชนบทในปัจจุบัน

production of cloth from silk and cotton. It is not
known for certain when weaving started there. It
could have started since the establishment of the
community. Important evidence to this hypothesis
is the Mudmee Na Nang or Pha Poom cloth given
by King Rama I to the town's first ruler and
conserved by his descendants. The cloth was later
used by Chonnabot villagers as a prototype for
weaving Mudmee Na Nang silk cloths which are
famous and have become a unique feature of
Chonnabot silk to the present day.

เอกลักษณ์ของผ้าไหมมัดหมี่ชนบท เป็นผ้าไหมมัดหมี่ที่สร้างลวดลายและสีสันโดยการมัดและย้อมเส้นไหมที่แบ่งเป็นปอยเล็กๆ เนื้อผ้าจึงแน่นนุ่ม เป็นมันวาว มีปุ่มปม ลวดลายละเอียดชัดเจน โดยแบ่งประเภทของผ้าออกเป็น **ผ้าห่านาง** จะมีลายมัดหมี่ลายหลักตรงกลางผ้า และมี

What makes Chonnabot Mudmee Thai Silk unique is the motifs and colors created by tying and dyeing small strands of silk yarns. The fabric texture is firm, soft, shiny and knotted. The designs are intricate and vivid. The cloth is divided into several types. **Na Nang pleat cloths**

ลายหน้านางต่อจากลายหลักทั้งด้านซ้ายและด้านขวา ตกแต่งหัวท้ายด้วยลายประกอบ ส่วนที่เหลือตรงปลายผ้า ทั้งสองด้านเป็นผ้าพื้นสีเดียวกันกับสีพื้นของลายหลัก **ผ้าชุด** ใน 1 ผืนจะแบ่งครึ่งระหว่างลายมัดหมี่และผ้าพื้น **ผ้าถุงหรือผ้าซิ่น** เป็นลายมัดหมี่ตลอดทั้งผืน นอกนี้ ยังมีการทอ **ผ้าสไบ ผ้าพันคอ ผ้าคลุมไหล่** โดยจะมี

have the principal Mudmee designed in the center and the Na Nang design on the left and right sides. The top and bottom parts are decorated with design. **Dress cloths** have Mudmee design in one half and the other half is plain. **Skirt or Pha Sin** cloths have Mudmee design throughout the cloth. **Sabai, scarves and shawls** are also made. The

การกำหนดขนาดของผ้าและขั้นตอนในการทอที่มีระเบียบ
วิธีชัดเจน เพื่อให้ได้ไหมมัดหมี่ตามลวดลายที่ต้องการ
จึงเห็นได้ว่า ผ้าไหมมัดหมี่ชนบทนั้นมีเอกลักษณ์ที่บ่งบอก
ความเป็นตัวตนอย่างแท้จริง

cloth sizes and the weaving process are clearly
specified in order to arrive at Mudmee Silk with
the desired designs. With such uniqueness,
Chonnabot Mudmee silk has a clear identity.

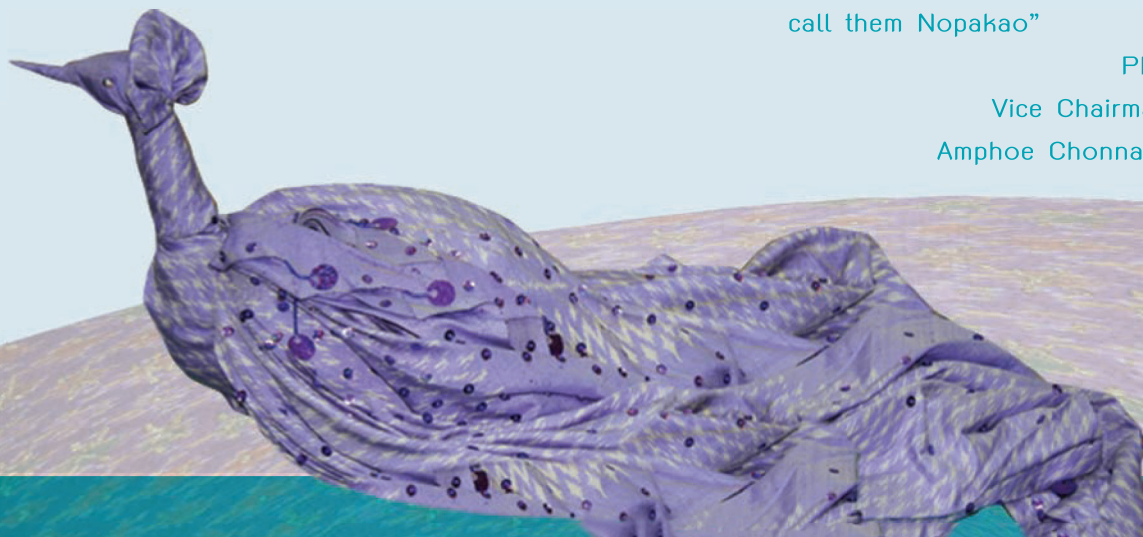

“เมื่อก่อนที่นี่จะเรียกกันว่าอำเภอลาด หมายถึง ต้องเดินทางมาถึงด้วยทางน้ำ แต่ต่อมาก็เพี้ยนไป เป็นชนบท ที่ผ้าไหมของเราได้ตรา GI เพราะเรา อนุรักษ์ลายโบราณที่มีอยู่กว่า 400 ลาย ขณะนี้ เก็บอยู่ที่วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น โดยเราผลิต อยู่ประมาณ 10 ลาย เรียกว่าลายนพเก้า”

คุณแม่เพชรไทย บุตรชม
รองประธานกลุ่มคลัสเตอร์ผ้าไหม
อ.ชนบท จ.ขอนแก่น

“This place used to be called Amphoe Cholabot which means it was accessible only by waterway. There was gradual mispronunciation of the name and it eventually became Chonnabot. Our silk has been awarded a GI sign because we conserve the old designs, over 400 of them. They are now kept at Khon Kaen Industrial and Community Education College. We now produce cloths with about 10 designs and call them Nopakao”

Phetthai Butchom
Vice Chairman, Silk Cluster,
Amphoe Chonnabot, Khon Kaen

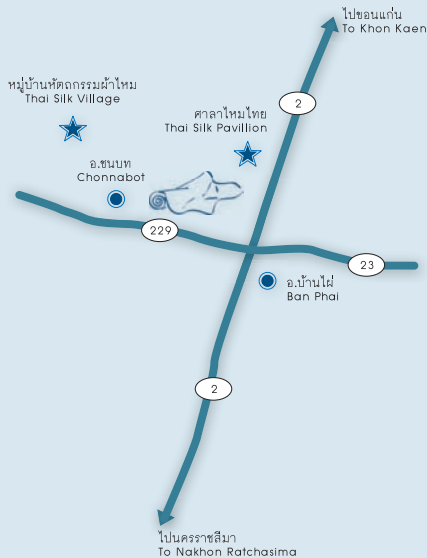
จังหวัดขอนแก่น Khon Kaen

พระธาตุขามแก่น เสียงแคนดอกคูน ศูนย์รวมผ้าไหม
ร่วมใจผูกเสี่ยว เที่ยวขอนแก่นนครใหญ่ ไดโนเสาร์สิรินธรเน่
สุดเท่เหรียญทองมวยโอลิมปิก

Phra That Kham Kaen; the sound of kaen and the
beauty of khoun flowers; the silk center; Let's tie
hands and be friends; visit Khon Kaen, a big city
with sirindhornae dinosaurs; Olypics boxing gold
medal.

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอชนบทนั้น ได้รับการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจ เพราะมีทั้งโฮมสเตย์ให้พักเพื่อสัมผัสวิถีชาวบ้าน ซึ่งท่าน
จะได้พบตั้งแต่การปลูกหม่อน เลี้ยงไหม สาวไหมจนถึงการทอ ซึ่งมีอยู่เรียงราย
ทั้งหมู่บ้านหรือจะแวะไปอุดหนุนสินค้าจากไหมมัดหมี่ของที่นั้นก็มิให้เลือกขมนับสิบๆร้าน
ด้วยราคาที่เป้นธรรมและกระจายรายได้ถึงชาวบ้านโดยตรง

Amphoe Chonnabot has been promoted as an interesting cultural
tourist destination. Visitors can enjoy home stay and experience the local
way of life. They will have a chance to see mulberry farming, silkworm
rearing, silk yarn spinning and silk weaving, at houses all over the village.
They may also visit tens of silk shops and buy Mudmee silk products sold
at fair prices, with villagers directly benefiting from the income distributed.

ส่วนถ้าหากสนใจศึกษาความเป็นมาของไหมมัดหมี่ชนบทอย่างลึกซึ้งก็ต้องไปที่ **ศาลาไหมไทย** ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมลายผ้าเก่ามากที่สุดแห่งหนึ่งของไทย ศาลาไหมไทยตั้งอยู่บริเวณวิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น

ภายในอาคารจัดแสดงกรรมวิธีการผลิตตั้งแต่มัดย้อมจนถึงวิธีการทอ รวมถึงผ้าไหมมัดหมี่โบราณลวดลายต่างๆ ที่นี่ยังมีผ้าไหมมัดหมี่ที่แพงที่สุดในโลกฝีมือชาวอำเภอนบพิตำ เคยชนะการประกวดผ้าไหมของเอเชีย พร้อมทั้งได้รับพระราชทานถ้วยรางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ มาแล้ว

For those wishing to study history of Chonnabot Mudmee silk, they are advised to visit **Thai silk Pavilion** at Khon Kaen Industrial and Community Education College which has one of the largest collections of old Thai cloth designs in Thailand including old Mudmee silk cloths with different designs and the world's most expensive Mudmee silk cloth made by Chonnabot people which won a prize at an Asian Silk Competition and was awarded a trophy of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn. It exhibits the production process, from the tying and dyeing to the weaving.

รายการสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ขึ้นทะเบียน • Registered Geographical Indication in Thailand

สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทยที่ขึ้นทะเบียนแล้ว 29 สินค้า มีดังนี้ • Registered Thai Geographical Indication Products : 29 products

1. ส้มโอนครชัยศรี
Nakonchaisri Pomelo	11. ไข่เค็มไชยา
Chaiya Salted Eggs	21. ข้าวเหลืองปะทิวชุมพร
Khao Leuang Patew Chumphon
2. มะขามหวานเพชรบูรณ์
Phetchabun Sweet Tamarind	12. เครื่องจักสานพนมสนธิคม
Phanat Nikhom Basketry	22. ข้าวเหนียวเขาวงกาฬสินธุ์
Kaowong Kalasin Sticky Rice
3. สับปะรดภูเก็ตไชยธารา
Chiang Rai Phulae Pineapple	13. ชมพูพะเยา
Phet Rose Apple	23. เครื่องปั้นดินเผาบ้านเชียง
Ban Chiang Pottery
4. ผ้าไหมยกดอกลำพูน
Lamphun Brocade Thai Silk	14. ผ้าไหมมัดหมี่ชนบท
Chonnabot Mudmee Thai Silk	24. สับปะรดนางแล
Nanglae Pineapple
5. หมูย่างเมืองตรัง
Trang Roast Pork	15. ร่มบ่อสร้าง
Bor Sang Umbrella	25. หอยนางรมสุราษฎร์ธานี
Surat Thani Oyster
6. กาแฟดอยตุง
Doi Tung Coffee	16. ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้
Thung Kula Rong-Hai Thai Hom Mali Rice	26. ศิลาดลเชียงไหม
Chiang Mai Celadon
7. ไวน์ที่ราบสูงภูเรือ
Phurua Plateau Wine	17. ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง
Sangyod Maung Phatthalung Rice	27. ข้าวฮางหอมทองสกลทวาปี
Sakon Dhavapi Haang Golden Aromatic Rice
8. ส้มโอขาวแตงกวาชัยนาท
Chainat Khaotangkwa Pomelo	18. ผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์
Praewa Kalasin Thai Silk	28. ผ้าตีนจกแม่แจ่ม
Mae Jaem Teen Jok Fabric
9. สับปะรดศรีราชา
Sriracha Pineapple	19. ข้าวหอมมะลิสุรินทร์
Surin Hom Mali Rice	29. สับปะรดภูเก็ต
Phuket Pineapple
10. กาแฟดอยช้าง
Doi Chaang Coffee	20. ข้าวเจ๊กเชยเส้าไห้
Khao Jek Chuey Sao Hai	

สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ต่างประเทศที่ขึ้นทะเบียนแล้ว 6 สินค้า มีดังนี้ • Registered Foreign Geographical Indication Products : 6 products

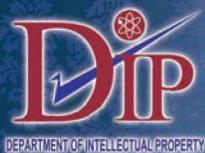
1. พิสโก
Pisco	3. บรูเนลโล ดิ มอนตาลซินโน
Brunello Di Montalcino	5. โปรซุตโต ดิ ปาร์มา
Prosciutto Di Parma
2. แชมเปญ
Champagne	4. คองยัค
Cognac	6. สก๊อตช์ วิสกี้
Scotch Whisky

คณะผู้จัดทำ • Editor Team

- นางปัจฉิมา ธนสันติ
Mrs.Pajchima Tanasanti อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
Director General
- นางสาวเบญจวรรณ อุกฤษ
Ms.Benchawan Ukrid ผู้อำนวยการสำนักเครื่องหมายการค้า
Director of Trademark Office

กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ • Geographical Indication Group

1. นางสาววัชรา ชำนาญวงศ์
Ms.Wachara Chamnanwong	หัวหน้ากลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กลุ่ม 1
Senior Trade Officer	4. นางสาวดาวพุธ สุวรรณกิติ
Ms.Daoput Suvannakitti	เจ้าหน้าที่กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
Trade Officer
2. นางสาวฐิตินันทนา ตันศรีสกุล
Ms.Thitinuntana Tonsrisakul	หัวหน้ากลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ กลุ่ม 2
Senior Trade Officer	5. นายปวิพธ์ ปานสุนทร
Mr.Patipat Pansuntorn	เจ้าหน้าที่กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
Trade Officer
3. นางชนิกันดา เทสลี
Mrs.Chanikanda Tessiri	เจ้าหน้าที่กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
Trade Officer	6. นางสาวจุฑาทิพย์ วุฒิภารมย์
Ms.Jutatip Vuthiparum	เจ้าหน้าที่กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
Trade Officer
		7. นางสาวสุกัญญา พิสุทธิพงษ์
Ms.Sukunya Pisuttipong	เจ้าหน้าที่กลุ่มสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
Trade Officer

กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์
DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

44/100 ถนนหนทบุรี 1 ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000 โทร. 0 2547 4621-2

44/100 Nonthaburi 1 Rd., Bang Krasor, Muang, Nonthaburi 11000 Thailand. Tel 0 2547 4621-2

สายด่วน 1368
Hotline

www.ipthailand.go.th